

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 39
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 26 НОЕМВРИ 2019 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Георги Чолаков – председател на
Върховния административен съд

ОТСЪСТВАТ: Вероника Имова, Лозан Панов

На заседанието присъства Николай Найденов - и.д. главен секретар
на Висшия съдебен съвет

*Разпечатка от компютризираната система за гласуване на
решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с
предложението на вносителя.*

Откриване на заседанието – 09.38 ч.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добро утро, колеги. Откривам
заседанието на Съдийска колегия, което е редовно свикано, съобразно
изискванията на ЗСВ. Освен обявеният дневен ред има и проект за
допълнителна точка по дневния ред.

Колега Шекерджиев, предполагам Вие ще докладвате. Имате
думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, КАК предлага да бъде
разгледано в днешното заседание допълнителна точка, свързана с
постъпили отводи от избрани членове на конкурсни комисии, като се

предлага те да бъдат заменени със съответните изтеглени резервни членове, респективно да бъде направен нов случаен избор за попълване на местата за резервни членове в същите комисии.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако няма дебат по тази точка, предлагам да гласуваме включването ѝ като допълнителна такава.

Резултат: 10 гласа "за". Има взето решение за включване на допълнителна точка 20.

/След проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

20. Проект на решение по заявления за отвод от редовни членове на конкурсната комисия по обявления, с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г., конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийския градски съд - гражданска колегия.

Внася: Комисия по атестиране и конкурси

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, започваме по дневния ред. Първа точка от дневния ред е избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд Търговище.

Колега Шекерджиев, имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви. КАК предлага да бъде проведен, на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ избор за

назначаване на длъжността "административен ръководител - председател" на Окръжен съд Търговище. Има един допуснат кандидат, това е колегата Мирослав Митев, той е съдия в същия съд. Ако ми позволите да докладвам и становището на КАК, а то е положително по отношение на професионалните качества на този кандидат, като според КАК липсват данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на Мирослав Митев, спрямо длъжността, за която кандидатства, а именно "административен ръководител - председател" на Окръжен съд Търговище. Идентично положително становище има и от Комисията по "Професионална етика". Видях, че колегата е тук, може би да го изслушаме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да поканим колегата.

/В залата влиза Мирослав Митев/

Съдийска колегия разглежда точка 1 от дневния ред, а именно изслушване и избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд Търговище. Съгласно приетият регламент до 20 минути имате възможност да изложите своята концепция, след което ще отговаряте на поставени въпроси от членовете на Съдийска колегия. Заповядайте!

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Благодаря. Г-н председател на Върховен административен съд, г-жа и г-да членове на Съдийска колегия на ВСС. Казвам се Мирослав Митев и съм съдия в Окръжен съд Търговище. Общият ми юридически стаж е повече от 27 години, като в последните 23 съм съдия и заместник-председател на Районен съд в Попово за периода 1996-2002 г., от 1 ноември 2002 г. работя в Окръжен съд Търговище непрекъснато до момента. Разглеждам единствено и само наказателни дела. Този мой стаж, този мой опит, познаването на системата, познаването на работещи в нея, както магистрати, така и

съдебни служители ме мотивира да участвам в конкурса за административен ръководител на Окръжен съд Търговище.

Няколко думи за съда. Окръжен съд Търговище осъществява своята дейност на територия на област Търговище, която се състои от пет общини. В тези пет общини работят три първоинстанционни, основни съдилища, районните съдилища, Районен съд Търговище, което обслужва община Търговище, Районен съд Попово, обслужващ две общини, Попово и Опака и Районен съд Омуртаг, който обслужва общините Омуртаг и Антоново. Окръжен съд Търговище през 2018 г. е работил с щат от 13 магистрати, от които един младши съдия, двама колеги са в дългосрочна командировка, единият колега вече трета година е командирован в Апелативен съд Варна, колежката Бонка Янкова беше два мандата член на КАК, а от 1 януари тази година е командирована във Върховния касационен съд. Дейността, която извършвахме през миналата година, съдопроизводствената дейност я извършвахме в състав от 10 магистрати, включително младши съдията, който на 1 юли миналата година беше назначен на постоянна бройка в Районен съд Варна, поради липса на бройка в нашите районни съдилища, щатна бройка. На 4 март тази година председателят на Окръжен съд Търговище навърши възрастта по чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ и реално дейността, съдопроизводствената дейност през тази година, тъй като съдия Петрова беше изключена от разпределение на делата още преди Нова година, за да има възможност да приключи съдебните си актове, сме осъществявали девет магистрати. Известно е, че ние сме един от най-слабо натоварените окръжни съдилища в страната, известна е и политиката, която провежда ВСС за оптимизиране на състава и за изравняване на натовареността, затова аз няма да ви ангажирам вниманието със статистическите данни, които съм изложил в концепцията си за 2018 г., предвид на това, че сега сме края

на 2019 г. и пред вас предполагам има справка за дейността на съда през 2019 г. През 2019 г., както казах, сме осъществявали дейността си в състав от девет магистрати. Видно от справката към 31 октомври броят на постъпилите дела са равни на броя на делата, с които сме приключили 2018 г. На база и на намаления щат, в който работим след пенсионирането на г-жа Петрова и приключването на младши съдийския стаж на младши съдията действителната натовареност към настоящия момент или по-точно към 31 октомври 2019 г. е 7,6 дела на магистрат от Окръжен съд Търговище. Това отново е под средната за страната, но вече много близко се доближава до средната натовареност. Организацията и дейността на съда, всъщност пропуснах, на щат в Окръжен съд са 23 съдебни служители, съдебна администрация, 7 служители са общата администрация и 16 специализирана администрация. Съдебните ни служители са с много стаж, много опит, отговорни, вършат си качествено работата и това спомага за качеството на работата, която демонстрираме през годините и на която ще ви обърна внимание - срочността при нас е над 90 %, 90 и над, същото се отнася и за районните съдилища, качеството на работа също е много високо, много малък е процента на отменени и изменени съдебни актове от тези, които са обжалвани. Организацията - съдът е разделен, в съда съществуват три отделения - наказателно, гражданско и търговско, които функционират много добре. Към настоящият момент четирима са наказателните съдии, трима граждански и двама в търговско отделение. Тук е момента да отбележа, че на 28 юни следващата година, 2020 г. предстои, ще бъде навършена възрастта по 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ от заместник-председателя на съда, съдия Татяна Йорданова и към него момент ние ще останем осем човека, което считаме, че ще наруши ритъмът на работа. Дейността се осъществява съобразно приетите Вътрешни правила, множество вътрешни правила,

съобразен със Закона за финансов контрол и управление в общественния сектор, регулирани са и със заповеди на административния ръководител, основната дейност по разпределение на делата се осъществява от двамата заместници, строго се спазват Правилата за разпределение на делата, механизмът няма да го описвам, известен е. Основанията за отводи се мотивират тогава когато са налице при разпределение на делата.

Няколко думи за районните съдилища. Районен съд Търговище работи с девет магистрати, на щат в момента, т.е. зает щат с девет магистрати. Миналата година са работили седем, защото имаха командирован съдия магистрат във Варненски районен съд и един съдия от Районния съд беше командирован до края на месец април мисля в Окръжен съд Търговище, двама са държавните съдебни изпълнители на щат, заети са щатни бройки в Районния съд в Търговище, двама са и съдиите по вписвания, също са заети. Мисля, не мисля, сигурен съм, че са 26 съдебните служители, съдебната администрация на Районен съд и специално в този съд съдебната администрация съотношение магистрати, съдии, администрация е под средното за страната, мисля, че 1:2, докато съотношението магистрати - съдебни служители е почти към средното, с 2-3 стотни е по-високо от средното за страната.

Районен съд Попово. Там работят четирима магистрати, пълен щат, има щат съдебен изпълнител и съдия по вписвания. Там съотношението магистрати - служители е малко по-високо.

В Районният съд в Омуртаг на щат има двама съдии, двама магистрати, един съдия по вписвания и един съдебен изпълнител. Свеждането на магистратите в тези съдилища в бройката, която посочих доведе до това, че съпоставяне на резултатите им и отношението брой дела, постъпили за разглеждане на магистрат за трите съдилища е

почти изравнено, което ме кара да си мисля, че като численост са добре подредени трите съда и могат да останат да работят в същия вид.

За материално-техническата обезпеченост. Много от вас знаят, дължен съм да го отбележа, Съдебната палата в Търговище е побрала Окръжен съд Търговище, Районен съд, двете прокуратури Окръжна и Районна, и Административен съд. Условиата, в които работим са много добри, всеки един магистрат, без значение от Районен, Окръжен съд, прокуратури или Административен съд разполага със собствен, много добре оборудван кабинет, технически сме много добре обезпечени, разполагаме с необходимата техника, за да можем да осъществяваме качествена съдопроизводствена дейност.

Това е в общи линии, което имам да кажа. Ако получа вашето доверие смятам да продължа да работя в тази насока, като приоритетни ще бъдат областите, всички които съм изброил, разбира се, те са постоянна и ежедневна работа, работа с колегите, работа със съдебните служители, но ще наблегна изключително много на работата с медиите, която за мен е от съществено значение в настоящия етап, работата с обществените организации, както и определяне на една финансова, строга финансова дисциплина, която да отговаря на изискванията.

Това е, което мога да кажа. Благодаря ви. Готов съм да отговарям на вашите въпроси.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, колега Митев. Колеги, възможност за въпроси към кандидата за заеманата длъжност.

Колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам въпроси към колегата Митев във връзка с кадровата обезпеченост на Окръжен съд Търговище. Вие обяснихте каква е ситуацията към момента, колко съдии са командировани по съответните инстанции, във Вашата концепция при

отразяване на постъпилите дела за разглеждане за 2018 г. и съпоставянето им с предходните две години се очертава тенденция на намаляване на делата, както граждански и търговски, така и наказателни. Според Вас каква е оптималната численост на съдии, които биха обезпечили нормалното функциониране на съда. В момента сте девет човека, казахте, че предстои пенсиониране на колега, т.е. ще станете осем, какво е Вашето виждане за това колко биха могли да работят и да се справят с постъпилите за разглеждане дела.

И другият ми въпрос, Вие сте наказателен съдия, но би ми би било интересно да чуя Вашето виждане за подведомствеността на заповедните производства, те се гледат от районните съдилища, но така или иначе има контрол, който осъществява и Окръжен съд. Какво е Вашето виждане по този въпрос. Тъй като днес ще разглеждаме такъв въпрос и ми направи впечатление, че Районен съд Търговище не е представил становище и не е отразено виждането на съдиите, районните съдии в региона на Окръжен съд Търговище.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Благодаря Ви. Във връзка с оптималния състав и числеността на Окръжен съд Търговище. Коментирахме го и на Общото събрание, становищата на колегите са различни, знаем, че се коментира неформално между колегите, че има някакво негласно решение, което явно, че не съществува, за минимален щат на окръжните съдилища от десет магистрати. Откровено казано аз считам, че щат от 10 магистрати би задоволил нуждите на съдилища от нашия калибър, не че не можем да се справим и с по-малко магистрати. Проблемът при нас е такъв - по-голяма част от магистратите са в някаква семейна родствена връзка с адвокати, на единият колега от Наказателното отделение съпругата му е наказателен съдия в Районния съд в Търговище, на трима колеги съпрузите и съпругите, а на едната колежка и сина ѝ вече също е адвокат и те работят активно по дела.

Имаме колежка, на която един от младите адвокати, напористи и работещи много добре в региона стана зет официално и много често, много често се налага да разпределяме наново дела и да се мъчим да сформираме състави. Напрежението става съвсем голямо, тогава когато се върне някое дело от по-горна инстанция, тогава вече сме в много затруднено положение. В нашият случай, аз съм го коментирал на Общото събрание, предвид и тази справка, която съм си сложил пред мен, която е от 31 октомври, натовареността на Наказателното отделение е 5,7 при 7,6 обща и 9,2 на Гражданско и Търговско отделение. Ние в момента сме четирима, ще останем трима и сме си коментирали това, че съдията, който ще дойде на работа в Окръжен съд по нормалния начин, чрез провеждане на конкурс или евентуално да търсим вариант да командироваме, ще бъде разпределен по начин на работа 80 % в Търговско отделение, така както до 4 март работи съдия Петрова и 20 % в Наказателно отделение, точно в тези случаи, когато на производство в нашия съд са дела на съдията, съпруга на колежата от Наказателно отделение на Окръжен съд, за да можем да работим нормално в тази обстановка. Това е за мен оптималният състав на един окръжен съд - 9-10 човека. Всичко друго би нарушило ритъма, качеството и оттам срочността на работа.

Относно заповедните производства. В интерес на истината не съм запознат, не разбрах точно въпроса Ви .../намесва се Цветинка Пашкунова - дали да останат в системата на съдилищата/ Мирослав Митев - това е въпрос на законодателна промяна. Не мога да преценя, защото не съм работил, но мисля, че мястото им е в съдебната система.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси?

Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колега Митев, Вие казахте, че човекът, който трябва да дойде, т.е. съдията, който трябва да дойде на мястото

на напусналата колега ще работи 20 % наказателни и 80 % търговски, а 10 съдийски щата са оптималния вариант за Вас. Вие имате 12 в момента, но имате колеги, които са командировани в други съдилища. Мислили ли сте тези две места, които те все пак се водят заети, да командировате Вие от своя страна колеги от Районния съд, за да попълните състава и мислите ли, че е рационално един окръжен съдия да бъде профилиран едновременно и в наказателна, и търговска материя.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Аз мисля, че, опитах се да обясня, това ще бъде направено с цел, за да бъде задоволена нуждата от още един магистрат в Търговско отделение. Участието на който и да е магистрат с 20 % в Наказателното отделение също е във връзка с това да можем да сформираме състави, а моето мнение е, че всеки един магистрат трябва да може да работи всичко и тогава когато се наложи, не е желателно, но ще се работи всичко, така както работехме в районните съдилища. Тогава нямаше и нотариуси, нямаше и съдебни изпълнители. Двата щата, разбрах за тях. Първо ние не можем да командироваме на тези два щата, защото закона не ни дава такава възможност, може би по-скоро въпросът Ви беше затова дали не бихме предприели действия по откомандиrowането на колегите. За тези два щата, които евентуално ще останат свободни ако аз бъда назначен като административен ръководител и този на колежката Йорданова, която ще навърши възрастта на 28 юни и ще бъде освободена, да, затова ако тези щатове, ще търсим вариант точно с командироване. Понеже ми беше зададен въпроса за откомандиrowането на колегите, в случая Бонка Янкова и колежката Сапунджиева, която е във Варненския апелативен съд отговорих на колегите ми, че това е против моите разбирания, всеки е поел по свой път и трябва да се случат някакви изключителни, извънредни обстоятелства, да се натрупат страшно много дела и

работа, за да предприема лично аз подобно действие. Смятам, че е нормално да се проявява разбиране, колегите са насочени в определена област, семейни, битови условия са си осигурили някакви, имат някакви надежди да продължат да работят в тези съдилища, където се намират в момента.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз имам два сравнително кратки въпроса. По време на изслушването на Общото събрание на съдиите от Окръжния съд към Вас е зададен въпрос във връзка с приложение на системата за измерване на натовареността на съдиите, доколкото си спомням от колегата Максимова. Прочетох Вашият отговор, бих искала да го развиете в смисъл - смятате ли, всъщност Вие сте изразил становище, че считате измерването чрез тази система за по-правилно, ако съм разбрала правилно Вашият отговор. Смятате ли, че ако при преценка на щатната обезпеченост на съдилищата се прилага тази система това би довело, в частност и за Окръжен съд Търговище до други изводи, в смисъл да развиете отговора си в насока защо смятате, че измерването на натовареността на съдилищата чрез тази система е по-правилно, отколкото измерване чрез количествен критерии. Това е първият подвъпрос. И след това - смятате ли, че в частност за Окръжен съд Търговище ако се прилагаше тази система при преценка на числеността на съдиите в този съд би довела до различен извод, т.е. ако се прилага системата за измерване на натовареността дали Окръжен съд Търговище би се оказал по-натоварен съд от друг съд, ако имате такива наблюдения. Това е първият въпрос.

И вторият въпрос с оглед, за мен е известна кадровата обезпеченост на районните съдилища в района, как смятате, че би се отразило евентуално командироване на съдия от някой от районните

съдилища, от кой Вие частично отговорихте на този въпрос и как смятате, че на съответния районен съд това би се отразило.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Благодаря Ви. Отзад-напред. Потенциалът, натовареността и на Районен съд Попово, и на Районен съд Търговище дава възможност за ползване на колеги за работа под форма на командироване. Мисля, че това е достатъчно по този въпрос. И в Попово, и в Търговище има достатъчно магистрати, натовареността не е чак толкова голяма, тя не е никак малка и е пропорционална за трите съда, относително пропорционална, разбира се, но от тези два съда може да се ползват колеги, които да бъдат командировани за осъществяване на съдопроизводствена дейност.

Колкото до системата за отчитане на натовареността. Аз не съм запознат в подробности с нея, налагало ми се е тогава когато отсъстват, защото разпределението на делата се осъществява от заместник-административните ръководители, но при отсъствие последователно, по старшинство, по старшинство разпределяме делата и на мен през летните месеци ми се е налагало много пъти да разпределям дела, тогава съм се запознавал по-подробно и с принципа на разпределение, защото той си е чисто техническа работа, която като не я практикуваш ежедневно ти трябва някаква помощ, за да влезеш в самата система. Отделно от това тогава когато съм отчитал броят дела, мои и съм наясно с тези критерии, по които се определя натовареността, коефициентите, коментарите ми с колеги от други съдилища са, че по-големи разлики се получават тогава когато делата са разбити на повече групи. Не искам да изпадам в подробност, защото това е ангажимент, който поех персонално пред съдия Максимова и пред колегите, че се седнем и ще ги обсъдим, ще ги огледаме, не знам защо аз считам, че това е по-правилния критерии за оценка на натовареността на отделен магистрат и респективно на съда, защото дело с дело, те са различни

делата и обикновено и финала на делата е различен, и там има възможност да се увеличи или намали коефициента и мисля, че е по-справедливо, ако щете чисто аритметически. Данни за други съдилища нямам и такива не се изнасят, доколкото знам поне за натовареността, която се изчислява по тази система, така че не мога да говоря за това. Това е един критерий за уравнивяване на натовареността ни с този, който е за брой дела, които са на производство за даден магистрат са според мен относително точните критерии.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви, колега.

Други въпроси към колегата?

Имате думата, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега Митев, за нас като състав на Съдийска колегия става все по-актуална темата за реформата в съдебната карта и в тази връзка мисля, че би било полезно да чуем и Вашето мнение, считате ли, че е необходима такава реформа и в каква посока би трябвало да бъде тя, за да бъдат охранени както интересите на съдиите, работещи в системата и служителите, разбира се, така и достъпа на гражданите до правосъдие. Това ми е първият въпрос.

И вторият ми въпрос е по-конкретен. Тук във Вашата концепция прочетох, че Вашият съд има сайт, който Вие считате да разработвате и за в бъдеще. Въпросът ми е - известно ли Ви е, че ВСС работи по проект във връзка с електронното правосъдие и една от неговите дейности е унифициране на сайтовете на съдилищата, като се възприема един общ шаблон по отношение на дизайна на тези сайтове, както и на основните менюта. В момента тече процес на актуализиране на данните в новите сайтове и на 30 ноември предполагам, че при Вас е минало писмото, изпратено от екипа на проекта, всички сайтове ще бъдат пуснати, т.е. ще станат видими. В тази връзка ми е въпроса - известно ли Ви е първо, че се работи по този проект, наясно ли сте

докъде са стигнали нещата във връзка с актуализацията на Вашия сайт, ако може да ми отговорите.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Благодаря Ви. Във връзка с прекрояване на съдебната карта, това беше първият въпрос, който ми беше зададен от г-жата от неправителствената организация, там съм отговорил. Определено смятам, че прекрояване на съдебната карта на определени места се налага. Становището ми обаче и становището на колегите ми е, че такова в нашия регион към настоящия момент не би следвало да се извършва, защото то, без да използвам тук фразите какво означава един съд за населеното място, за общината, символ на държавност, символ на българщина и т.н. Ще обясня така - разположението, конфигурацията на нашия съдебен окръг, на нашата област е почти кръгла форма, като съдилищата са разположени в равна отдалеченост едно от друго. Най-отдалечените места на общините Антоново и Омуртаг, обслужвани от Районен съд Омуртаг и на Опака, и на Попово, които се обслужват от Районен съд Попово остават на повече от 70 км. до Търговище. Всичко това, освен което по принцип се излага смятам, че би затруднило обслужването, административното обслужване на гражданите, което според критериите на европейските партньори, затруднено правосъдие е липса на правосъдие. Така че за нашият район това е становището, което излагам аз като лично мое и което е становището на моите колеги. Със сигурност някъде в страната има необходимост от това, но, аз нямам претенции да познавам съдебната карта, за да мога да коментирам.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Допълнителни въпроси, колега Керелска, имате ли?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имаше още един въпрос.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Пропуснах. За сайта. Да, известно ми е, че ВСС разработва този сайт. Тогава когато, всъщност аз писах

концепцията в края на месец март, началото на месец април, тогава ситуацията беше малко по-различна. Това, което имам предвид е, че всички услуги, които се предлагат на нашия сайт е възможно да бъдат подобрени, да бъдат разширени и да има все повече информация на него. Колкото до изработване на единен портал ние ще се съобразим с него, ще го ползваме и ще работим на него във връзка с информацията за нашия съд в нейната цялост.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, въпроси има ли към колежата Митев?

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колежата Митев, интересува ме как върви събираемостта на вземанията на съдебната власт във Вашия регион, съответно държавните съдебни изпълнители или частните съдебни изпълнители им възлагате повече изпълнителни листове и как върви събираемостта при едните и при другите. Имате ли поглед върху това?

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Не. Мога да кажа само, че знам, че единствения частен съдебен изпълнител, който работи на територията на съдебния окръг извършваше, работеше тези дела, но не мога да кажа към настоящия момент, мисля, че бяха прехвърлени към държавните съдебни изпълнители, но наистина нищо конкретно не мога да кажа, защото не е било предмет на моята пряка дейност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Във Вашата концепция Вие сте посочили като приоритети - оптимизиране натовареността на магистратите и оптимизиране структурата и числеността на Окръжен съд Търговище. В протокола на Общото събрание, както и във Вашата концепция Вие говорите за трите отделения, които съществуват в този съд. Първият ми въпрос е - смятате ли, че е нормално да има отделение, което се състои от двама съдии, говоря за Търговското отделение в Окръжен съд Търговище, колежата Керелска, просто така е записано, че има двама съдии в Търговско отделение. Да, да. Точно. Интересува ме - Вие имате

идея за сливане на двете отделения, така поне сте изразили, Търговско с Гражданско да бъде в едно. Това така или иначе е правомощие на Общото събрание. Вие какво бихте направили ако Общо събрание не приеме това Ваше предложение.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Благодаря. Още на това Общо събрание, което говорихме на Общото събрание, изразеното становище от част от колегите беше, че закриването на Търговското отделение ще бъде грешка по ред причини, които те изтъкнаха. Събранието протече малко, как да кажа, малко по-бурно и нямам претенциите, че успях да разбера идеите на моите колеги, но заявих, че непосредствено ако ми бъде гласувано доверие да бъда административен ръководител ще свикам Общото събрание, на което ще изкоментираме както това да има или не Търговско отделение и начина, по който то ще бъде обезпечено, за да функционира нормално, така и относно натовареността на магистратите, защото тя е различна и ето сега пред мен тази справка дава възможност при положение, че средната натовареност на един съдия към настоящия момент е 5,7 в Наказателно отделение, а общо 7,6 за граждански дела 9,2, при положение, че и ние от четирима станем трима съдии и съответно от 5 гражданските и търговските станат 6 почти съм сигурен, че ще бъдем изравнени като натовареност или поне като брой дела, като брой дела, но вече коефициентите, те по принцип са така направени, така са степенувани като точково, че аз поне, моите наблюдения са, че се получава едно правилно разпределение на делата и съответно приблизително равни коефициенти, във всяко отделение говоря, не между отделенията.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси имаме ли?

Колега Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз не можах да схвана, колега Митев, тези наказателните бройки ще ги прехвърлите в Търговско отделение, така ли да разбирам?

МИРОСЛАВ МИТЕВ: Не. В момента ние сме четирима наказателни съдии, предстои пенсиониране на съдия Йорданова на 28 юни и в него момент ние ще останем трима, като идеята е, че тогава когато имаме възможност, бъде обявена бройка конкурс и назначен съдия или евентуално да ползваме възможността да командироваме колега от районните съдилища, да го включим на 80 %, толкова колкото беше процента на натовареност на председателя на Окръжния съд до момента на неговото пенсиониране и 20 % обясних също защо е необходимо да имаме четвърти съдия в Наказателно отделение, защото просто сме изправени пред невъзможност да формираме нормални състави.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Сега, като гледам статистиката за 2019 г. във Вашия съд Наказателното отделение четири човека сте прочели общо 9 присъди. Това Ви е резултата по официална статистика, която е във ВСС, Вие конкретно имате две присъди за шестмесечието, а мога и поименно ако искате да Ви ги кажа, та затова се чудих - шест бройки ако станете вие ще имате по едно дело, по една присъда на шестмесечие ще се окаже. Нормално ли е това? По една и половина ще станат. Точно. Аз говоря за Наказателното отделение са шест по щат в момента, без двама, които са командировани. Тези четирима, които са останали са решили девет дела за шестмесечието. Това казвам. Това е официална статистика. Та, затова се чудя, Вие пък казвате, че не може да се лишите от бройка наказателни съдии, защото щяло нещо да се наруши. Та, нормално ли е това - девет натовареност, при трима ще бъдат три дела за шестмесечието, което идва по едно дело на човек на два месеца. Така пише в статистиката, затова исках да ми обясните, но

Вие казахте, че няма да съкращавате това отделение, а просто ще командировайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Въпрос имате ли друг, колега Кояджиков?
Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с последния въпрос, всъщност само тези девет дела ли са разгледани от съдиите в Наказателното отделение. Да поясните за какво става въпрос, дали само тези девет дела, за които говори г-н Кояджиков са разгледани и свършени, и решени от съдиите в Наказателното отделение, защото като че ли се остава с впечатлението, че тези дела са всичките дела, които са гледани от наказателните съдии. Вероятно имате частни наказателни дела, вероятно имате споразумения и други, каквито има във всеки съд, административно-наказателни по 78а, по 78а трябва да има. Просто да поясните, за да не остане по мое виждане неправилното разбиране, че това са всичките девет дела, които са разгледани от наказателните съдии. Аз просто допълвам въпроса. Нека да поясни. Може би пък това са всичките дела, които са разгледани. /говорят помежду си/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Въпросът е ако можете да кажете в момента колко наказателни дела е приключило отделението, ако имате възможност.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Просто да поясните дали само тези девет дела са разгледани за 6-месечието в отделението.

МИРОСЛАВ МИТЕВ: За периода 1.1.2019 г. - 31.10 2019 г., която е подадена. Наказателните дела първа инстанция са: постъпили 138, свършените дела са 141, наказателни дела втора инстанция са 59. Имаме много частни наказателни дела.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: 9 присъди, 22 въззивни наказателни дела, наказателни частни дела 48, въззивни наказателни

частни дела 11, 2 въззивни мерки, 1 административно-наказателно дело, 8 споразумения. Това е дейността на Наказателното отделение за първото шестмесечие на тази година. Това казвам. Никой не е казал, че това са всички дела и не го казвам и аз, че са всички.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси имаме ли към колегата Митев? Ако нямаме въпроси, благодаря Ви, колега, изчакайте отвън.

/От залата излиза Мирослав Митев/

Колеги, откривам дебатът във връзка с кандидатурата на колегата Мирослав Николов Митев за заемане на длъжността "административен ръководител - председател" на Окръжен съд Търговище.

Думата има колегата Шекерджиев. Заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз ще започна оттам откъдето свърши дебатът по време на въпросите. Колеги, действително Окръжен съд Търговище и специално наказателната му колегия може би са по-малко натоварени от средното за страната, но съдиите в този съд нямат вина за това, така или иначе те разглеждат тези дела, които бъдат разпределени. Бил съм няколко пъти в Търговище и мога да ви кажа, че това е съд, в който всички дела, колкото и да са малки или малко се пишат в едномесечен срок, това е на 100 % от делата и наред с това по моите впечатления от този съд са, че колегите там са един прекрасен колектив, работят отдавна заедно и част от тях като гледам биографията и на съдията Митев. Видях Общото събрание. То е завършило с единодушната подкрепа на съдиите от Окръжен съд Търговище към този кандидат, който е един от тях, няма нито една причина според мен да не го подкрепим и ние или поне аз ще го направя, защото се доверявам на тяхната преценка. Ето защо аз ще гласувам за кандидатурата на съдията Митев, а по въпросите за

натовареност, за свободни бройки, възможност за командироване, колеги, това е въпрос, на който ние ще вземаме становището на съдиите от Окръжен съд Търговище и на неговия председател, но така или иначе ще решим ние, в рамките на решенията, които взема Съдийска колегия, но когато сме изправени пред този избор, то аз ще подкрепя тази кандидатура.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, и аз ще подкрепя колегата Митев. Освен казаното от колегата Шекерджиев в допълнение искам да кажа, че той притежава и всички необходими качества за поста, за който кандидатства, много добра атестационна оценка, отговаря на изискванията за нравствени качества и морал, така че съдия от кариерата, от 1996 г. е съдия, има и административен опит като заместник-председател. Направи ми впечатление, в рамките на изслушването, че подхожда с разбиране към проблемите, които съществуват в организацията на Окръжен съд Търговище, свързани както с щатната численост, така и с натовареността, подхожда също така с разум и мисъл при решаването на тези възможни проблеми, отнася се с уважение към колектива на Окръжен съд Търговище, така че струва ми се ако му гласуваме доверие той ще се справи отлично с функциите и с правомощията на административен ръководител на този съд. Така че аз ще подкрепя колегата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Междувременно изказалите се преди мен колеги казаха на практика всичко, което бих искала да кажа. Аз също ще подкрепя кандидатурата на съдия Митев за председател на Окръжния съд в Търговище. В допълнение на това, което вече беше казано бих искала да споделя впечатлението си от това изслушване. Съдия Митев по мое виждане има много реалистичен

поглед върху състоянието на Окръжния съд, на районните съдилища в съдебния район и предлага много обмислени и прагматични варианти за разрешаване на проблемите, които стоят пред Окръжния съд, съответно и пред районните съдилища. Аз също ще подкрепя кандидатурата му, доверявам се на преценката и на съдиите от Окръжния съд, които са го подкрепили на Общото събрание.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева, колега Керелска. Не знам кой вдигна пръв ръка?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Нека да е колегата Керелска.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз също няма да повтарям аргументите на колегите по отношение на това, че колегата Митев отговаря на законовите изисквания за избирането и за заемане на длъжността "административен ръководител - председател" на Окръжен съд Търговище, залегнали в разпоредбата на чл. 170 и препращащи към разпоредбата на чл. 164, ал. 2 и 4, както и тази на чл. 169 от ЗСВ. Това, което бих искала да открия и заради което вземам думата е впечатлението, което ми направи от проведеното Общо събрание. Това е едно истинско Общо събрание на хора, които се изказват свободно, критично, включително и по отношение на нашата дейност, което мен ме кара да мисля, че в този колектив административният ръководител е създал една атмосфера на демократичност, която дава възможност на колегите свободно да изказват своето мнение. Това за мен е едно изключително важно качество за един административен ръководител, поради което и аз ще го подкрепя безусловно в този избор.

Другото, което ми направи положително впечатление, защото и аз споделям това виждане, че на ниво окръжен съд не е необходимо, а и условията в страната и в системата не са такива, които да позволяват категорична специализация на съдиите, т.е. още на ниво окръжен съд по

всички окръжни съдилища съдиите да се делят на Наказателно отделение, Търговско отделение и Гражданско отделение. Това първо не е възможно, с оглед кадровото обезпечаване във всички случаи, а второ според мен не е полезно, защото за един съдия е особено важен, особено когато работи на по-долните инстанции да придобива по-широк поглед върху цялата правна материя, което безусловно е от полза след това когато той работи на по-високо ниво. По тези причини ще подкрепя кандидатурата на съдия Митев.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само една вметка, колега Керелска - че всъщност това, което е станало до момента не е благодарение на този кандидат, а е благодарение на досегашния административен ръководител. Защото Вие казахте заради отношението, което е в колектива ще го подкрепите. Мисля, че все пак тази организация и това отношение е благодарение на предишните ръководители. Имам предвид за отношенията в колектива. Само това вмятам, не че Ви се противопоставям нещо, просто смятам, че наистина това е благодарение на досегашните ръководители на този съд, които са били в Окръжен съд Търговище.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, но все пак трябва да се отчете и участието на колегата Митев в това Общо събрание и неговото цялостно поведение при провеждане на дебата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, колега Керелска.

Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: В разрез с изказванията досега, аз заявявам, че няма да подкрепя този кандидат по следните съображения: първо - абсолютно съм съгласна с колегата Керелска по отношение на нейните впечатления от изказванията на Общото събрание на колегите в Търговище. Аз също ги прочетох с голям интерес и за мен бяха много полезни и трябва да ви кажа, че си дадох сметка, че ако се четат повече

тези протоколи от Общи събрания, не концепциите на кандидатите, които обикновено преповтарят годишните доклади на съдилищата за нас ще е много по-полезно да придобием представа за кандидатите. В този смисъл аз прецених някои положителни качества на колегата Митев именно с оглед представянето му пред Общото събрание, на днешното изслушване обаче, включително и в концепцията, която той е развил за мен той даде неудовлетворителни отговори по отношение именно на кадровото обезпечаване на съда. Аз категорично не съм съгласна с това, че на ниво окръжен съд и то при условие, че тук говорим за един съд, в който съдиите са, както те самите са го казали в протокола, са с много стаж, действително доста голям стаж, те да бъдат принуждавани да нямат специализация, нещо, което ние всъщност залагаме именно като критерии при реформата на съдебната карта по отношение на районните съдилища, защото ако някой от вас е обърнал внимание в докладите на Европейската комисия по механизма за сътрудничество и проверка там преструктурирането на районните съдилища Европейската комисия казва: направете го с оглед именно на специализацията, защото липсата на специализация лишава от качество. Така че в този смисъл аз считам, че на ниво окръжен съд, за районен съд не съм особено съгласна с Европейската комисия, но по отношение на окръжен съд си мисля, че това не е рационално, още повече наказателно и търговско право някак си не виждам особено допирни точки по отношение на това.

Другото, което ме смути - по дефиниция в закона, чл. 169 за административен ръководител се назначава съдия, който е с високи професионални и нравствени качества. Сега, на моят въпрос по отношение за това защо не се командироваха колеги от районните съдилища на незаети, на свободни, те не са свободни, извинявайте, на двете щатни длъжности, които всъщност колегите, които ги заемат са

командировани в други органи на съдебна власт той каза, че закона забранява. Всъщност законът не забранява, напротив, 2017 г. има изменение на ЗСВ, това е чл. 227, ал. 1 и ал. 2, които всъщност забраняват само да се командирова само когато длъжността не е незаета, а в случая те са заети щатни длъжности. За мен едно такова непознаване на ЗСВ за административен ръководител е смущаващо и затова аз мисля, че, няма да подкрепя кандидата. Считам, че не се представи на нужната висота, за да бъде председател на окръжен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други изказвания? Ако няма други изказвания, режим на гласуване. Гласуваме по т. 1 от дневния ред - избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд Търговище.

Резултат: 5 гласа "за", 7 гласа "против". Няма избор.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител-председател на Окръжен съд - Търговище

Кандидат:

- Мирослав Николов Митев - съдия в Окръжен съд - Търговище, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 35/29.10.2019 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: 5 гласа „за“ и 7 гласа „против“ **НЕ НАЗНАЧАВА** Мирослав Николов Митев

- съдия в Окръжен съд - Търговище, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, на длъжността „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Търговище.

/В залата влиза Мирослав Митев/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега, след проведеното гласуване резултатът е 5 гласа "за", 7 "против". /не се чува/

/От залата излиза Мирослав Митев/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 2 от дневния ред. Колега Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на КАК е да бъде проведен, на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ, избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Велико Търново. Имаме един кандидат. Това е съдия Младен Димитров.

Към материалите по точката е приложено и становището на КАК, ако ми позволите да го докладвам. Колегите от КАК предлагат положително становище за професионалните качества на съдия Димитров, като приемете, че липсват данни, които поставят под съмнение високите му професионални качества спрямо длъжността, за която кандидатства - „административен ръководител - председател“ на Районен съд-Велико Търново. Идентично положително становище имаме и от Комисията по професионална етика. Видях съдия Димитров, може би да го изслушаме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря! Да поканим колегата.

(Младен Димитров влиза в залата)

Заповядайте, колега! В момента Съдийската колегия разглежда точка 2 от дневния ред, а именно избор на „административен

ръководител - председател" на Районен съд-Велико Търново, за която длъжност Вие кандидатствате. В рамките до 20 минути, съгласно регламента, имате възможност да изложите концепцията си, след което ще отговаряте на въпроси на колегите.

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Благодаря Ви! Господин Председател на Върховния административен съд, уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, позволете първо да Ви се представя. Казвам се Младен Димитров и съм в момента заместник-председател на Районен съд-Велико Търново.

Има три факта от моята биография, които искам да споделя, за повече няма да Ви отнема време. Първият е това, че съм завършил Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Започнал съм работа като съдия през 2001 г. в Свищовския районен съд и от 2004 г. съм съдия в Районен съд-Велико Търново. От 2010 г. заемам длъжността „заместник на административния ръководител“. През времето на заемане на тази длъжност, в периода 2012-2013 г. (около повече от година, около година и половина), аз фактически ръководех съда, тъй като председателят на съда - колежката Чалъкова беше в отпуск по майчинство. Така че мога да кажа, че през този етап трупах известен опит, който ми дава основание да съм уверен донякъде в своите възможности за тази позиция, но всъщност не това ме мотивира да застана пред Вас. Пред Вас заставам, защото получих доверието на моите колеги. На проведеното Общо събрание те единодушно се обединиха около моята кандидатура и ми гласуваха доверие, като представиха пред Вас моята кандидатура за избор на административен ръководител. Акцентирам върху това, защото за мен в един колектив, в един съд, е много важно да има доверие и много важно е ръководителят да бъде желан. Дори на проведеното общо събрание аз споделих с колегите, че ако нямам тяхната подкрепа, може би самостоятелно не бих

се явил и не бих кандидатствал за тази длъжност. Дотук с моята мотивация. Считам, че усещането ми е, че мога и че знам (макар и да са субективни такива, подкрепени със субективния факт на подкрепата на моите колеги) ми дава достатъчно основание, може би достойно пред Вас.

Може би тук е и мястото да благодаря на председателя на съда Десислава Чалъкова, която в момента е изпълняващ функциите на председател, доколкото през целия този период ме държаш близо до себе си и аз бях част от екипа, и всеки един въпрос, който е значим за съда и за вътрешните отношения беше обсъждан с мен. Мисля, че това е един положителен подход за всеки един председател и ако Вие гласувате доверие за мен, аз ще продължа да работя така с човека, който бъде назначен на тази длъжност.

Що се касае до съда - кадровата обезпеченост. Магистратите са 19 броя, съдебни изпълнители 2 броя, съдия по вписването 3 броя и служителите са 42. Нямаме разделение, специализацията ни е само по състави: 10 граждански и 9 наказателни състава. В момента имаме двама колеги от гражданските състави, които са командирани в Окръжен съд-Велико Търново и един колега от наказателен състав, който е командирован също в Окръжен съд-Велико Търново. Съотношението между администрацията и магистратите отдавна, т.е. те са известни отдавна за нас, но са под средното за страната - 2.21 е съотношението служители спрямо един магистрат и 1.68 - спрямо магистрати, държавни съдебни изпълнители и съдии по вписванията. Тоест какво мога да кажа? Изводът е, че макар и в условията на работа със сравнително по-малко съдебна администрация ние към момента успяваме да се справим и това ясно личи от статистическите данни, които са изложени макар и накратко в моята концепция.

Магистрати. Мисля, че се работи, работи се много съвестно и трябва да Ви уверя, че се работи от сутрин до вечер. Сто процента от заповедните производства се разпределят между всички състави на съда, като това е разбираемо (поне за нас е разбираемо) с оглед значимия процент, който постъпва - те са около 70% близо от всички граждански дела. Но това не за първи път се случва в нашия съд. На предишния етап, когато имаше голям, особено в периода на икономическата криза, когато имаше голям бум от заповедни производства, също всички се включиха в разглеждането им и макар с различни проценти и различна натовареност, наказателните съдии помогнаха на гражданските съдии в това отношение. Към настоящия момент - да, събрахме се на общо събрание, наказателните съдии проявиха солидарност и безрезервно се включиха, и също в момента помагат на гражданските съдии. Мисля, че това е много ярък факт и знак за това каква е атмосферата в съда и как се работи.

Относно качеството на работата считам, че освен, че се работи съвестно, то това е и качествено. Изложил съм някои проценти, някои статистически данни в концепцията ми, които (към настоящия момент след статистиката за първото шестмесечие) не се различават съществено. Имаме близо или малко над 80% потвърдени дела, 13% са отменените и мисля, че около 8% са изменените дела, което показва, че качеството на работа на съда е много добро и е атестат за цялостната дейност. Всъщност именно качеството на работата, бързината, ритмичността са основните критерии, които за мен се отразяват на качеството на правораздаването.

В Районен съд-Велико Търново е налице много добра техническа обезпеченост. Още от 2007 г. сме въвели САС - „Съдебно деловодство“. Делата се разпределят на случаен принцип, първо ползвайки „Low Choice“, сега ползвайки Единната система. Въведени са

различни софтуери в останалите служби, като винаги сме се стремели организацията в това отношение да бъде на ниво. Въведена е Система за финансово управление и контрол. Проведените одити в съда дават уверение, че финансовата дейност е изрядна и дори при последния одит констатираните малки или дадените препоръки бяха изпълнени още в хода на одита, така че не се наложи да се дава срок с краен етап.

Освен техническата обезпеченост за мен най-важният момент, най-важният фактор за работата на съда е повишаване на квалификацията. В това отношение съдът винаги и ръководството на съда винаги са стимулирали участието на съдиите в разнообразните форми на обучения било в Националния институт на правосъдието, било в проведени регионални обучения, било в съвместни групи, които обсъждат дадени проблеми, поставени от дневния ред. Също искам да отбележа, че напоследък изключително положителна е практиката Върховният касационен съд да изисква становища във връзка с тълкувателните решения от районните съдилища и с гордост мога да заявя, че голяма част от нашите становища, които сме изразявали по поставените въпроси след това са намирали отражение в тълкувателните решения. Проведени са и редица обучения от Държавната комисия по сигурността на информацията, работим и с неправителствени организации.

От всичко изложено за техническата и кадровата обезпеченост на съда намирам, че Търновският съд се е развил като една модерна институция, че е едно качествено звено в съдебната система и като такъв е в състояние и в момента да изпълнява и да посреща предизвикателства занапред, защото (пак да отбележа) правораздаването не е самоцел, не е статистически сбор от дела, а правораздаването е призвание, правораздаването е държавна функция

- такава, без каквато всяка една демократична държава не може да съществува, а дори и да съществува, не може да съществува стабилно.

За мен правораздаването трябва да бъде навременно, законно и справедливо с уговорката, че ако ми гласувате доверие, в моя мандат бих запазил всичко постигнато досега, защото намирам, че това са едни добри постижения за съда, то бих работил именно за тези критерии за повишаване качеството на правораздаването, то винаги трябва да бъде навременно, винаги трябва да е законно и най-вече справедливо.

Считам също, че за в бъдеще трябва да продължи поощряването на магистратите да повишават своята квалификация, своята компетентност. Трябва да се поддържа спокойна работна атмосфера и да продължи съвместната работа с неправителствените организации и с Юридическия факултет, с който пропуснах да отбележа, че сме в прекрасни отношения, които се проявяват по различен начин, включително и в Деня на отворените врати. Ние бяхме едни от първите съдилища, които направиха симулирани процеси с участието на студенти, което изключително добре се приема и дори самите студенти вече проявяват по собствена инициатива желанието да участват. Затова съдът трябва да работи с научната среда, защото качеството на правосъдието няма как да се постигне без компетентност, без квалификация на колегите, колкото и желание да имаме иначе.

В заключение искам да кажа, че съзнавайки изцяло отговорността и функциите, които изпълнява един административен ръководител, ако ми бъде гласувано доверие, аз ще се старая изцяло да защита името, честта на съдебната система, както и всячески да се старая останалите субекти да изпитват респект и уважение към нея, макар и като ръководител на едно такова малко структурно звено от тази система като районен съд. Благодаря Ви!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, колега Димитров! Колеги, имате възможност за задаване на въпроси. Колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Два въпроса имам към колегата, като единият е провокиран от това, с което завършихте Вашето изложение.

Първият ми въпрос (такъв зададох и на кандидата за председател на Окръжен съд-Търговище, а при Вас това е още по-актуален проблем) какво е Вашето виждане за мястото на заповедните производства? Вие казахте, че ги разглеждат всички съдии, днес предстои да обсъждаме тази тема. Видях, че Районен съд-Велико Търново не е представил становище, интересно ми е Вашата визия по този въпрос.

И още един въпрос. Вие казахте, че ще работите за това останалите субекти да се отнасят с уважение и респект към съда. Каква според Вас е ролята на административния ръководител, за да се постигне това?

И още един подвъпрос. Какво трябва да направи административният ръководител за отстояване на независимостта на съда и съдиите?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Зададоха Ви въпросите по тяхната поредност. Заповядайте!

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Да, ако може, ще започна от втората част на въпроса. За мен административният ръководител трябва да вдъхва увереност и кураж на колегите си. Той няма как да се намесва в пряката правораздавателна дейност, но със собствения си пример, с личните си изяви и ако щете с едно балансирано толерантно поведение спрямо всички както в административните отношения, разбира се, така и в отношенията си с останалите субекти, а по този начин, стоейки

стабилно, може да отстоява позицията както на съда, така и в цялост на системата.

Що се отнася до първата част от въпроса за заповедните производства личното ми мнение е, че те трябва да останат в компетентностите на съда. Очевидно към настоящия момент козметичните промени не вършат резултат и трябва да се предприемат други по-драстични. Аз по-скоро съм привърженик на това по подобие на Агенцията по вписванията да се приемат заявленията, които след това да се разпределят на случаен принцип може би между всички съдилища, но за това според може да стане само в рамките на електронното правосъдие. Другият вариант е, ако не са толкова драстични промените, за мен е дотолкова да се унифицира и дотолкова да се дигитализира цялото производство, че да не е никакъв технически проблем издаването на заповедите за изпълнение, но в този случай остава пак проблемът по връчванията, който никак не е малък и проблемът по обработване на делата, защото в едно заповедно производство има много, много техническа работа след издаването на заповедта. Вярвам знаете всяко едно призоваване, че всичко е свързано с разпореждане, с доклади и именно заради това може би по-скоро е трябвало да се помисли за подсъдността, т.е. да няма местна подсъдност, а да се разпределят на случаен принцип, но пак казвам, според мен само в рамките на електронното правосъдие.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: В допълнение на последното, което казахте. Всъщност Вие започнахте този въпрос, но според мен не го довършихте. Как смятате, че следва да се процедира при изпълнение на дейностите по връчване на книжа съответно призоваване (продължавам въпроса за заповедното производство? Ако заповедта е издадена примерно в Районен съд-Малко Търново, делото по общите правила за

местна подсъдност би било подсъдно в района на Софийския районен съд, заповедта е издадена, какво според Вас трябва да се случи след това? И за да Ви подсказва, и за да допълня това, което имам предвид и което може да се отговори, как смятате, че би могъл да бъде спазен принципа на случайното разпределение след този момент, след издаването? Делото е отишло във въпросния районен съд, заповедта е издадена, оттук-насетне предстои връчване. Как смятате, че на практика би могло да се реализира това? Това е първият ми въпрос, като отговорите, за да не Ви обърквам, ще задам и следващите. Благодаря!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Чухте първия въпрос на колегата. (А.Дишева без микрофон: Само ако сте мислел по въпроса, понеже аз самата нямам отговор за себе си, затова бих искала от човек, който... впечатления)

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Моето мнение е затова и казах, че това може да бъде резултат от едни съществени промени, които ще засегнат както подсъдността, така и може би и трябва да засегнат начините на връчване, но затова казвам, че трябва да бъде част от електронното правосъдие. Защото поради настоящите способности за връчване би било много, много трудно да се спази този принцип и не мисля, че делата след издаване на заповедта за изпълнение трябва да се променя, да се преразпределят тези дела. Затова според мен ще трябва да се намери друг комплексен подход, като може би пак трябва да се вземе опита на Агенцията по вписванията за получаване на електронни съобщения на адреса. Аз не виждам при настоящото развитие на техниката, на комуникациите, цялостната дигитализация на нашия живот защо това да не се случи. Мисля, че няма да има съществена трудност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Вторият въпрос, колега Дишева?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не съм казала, че само два имам. Благодаря!

Бих искала да Ви попитам във връзка с практиката по наказателните дела от административен характер, които като касационна инстанция се разглеждат от Административния съд. Дали сте констатирали в работата си като съдия в Районния съд противоречие в тази практика, как виждате на евентуална възможност за обсъждане на практика с другите районни съдилища в района на Административен съд (той съвпада с района на Административен съд-Велико Търново)? И след това само още един въпрос.

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Констатирали сме такова противоречие и сме провеждали до момента не една среща, в които да разрешаваме тези проблеми. Напоследък такива не е имало действително, но ще Ви кажа личното ми мнение съвсем откровено. Аз съм наказателен съдия от доста време и подхождам по различен начин по някои въпроси, свързани с фактическия състав на отговорността било то наказателна, било административно-наказателна. Така че ние може би изследваме повече и въпроси за вината. Това почти не се обсъжда от административните съдилища като касационна инстанция.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А считате ли в тази връзка за допустимо да сезирате Върховния административен съд евентуално за практика или за установяване на практика в този смисъл, за противоречие или за неправилна практика, специално по въпроса за вината? Ако може да отговорите, защото там работи аналитично звено, на което една от функциите му е точно тази включително и по наказателни административни дела, доколкото те не стигат за разглеждане пред Върховния административен съд и този съд на собствено основание не може да констатира противоречива практика по тези дела. Доколкото знам се апелира за сезиране на аналитичното

звено и на Върховния административен съд за противоречива практика включително по административни дела, наказателни.

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Вижте, аз казах, че съществуват противоречия, които се мъчим да ги решаваме. Дадох Ви пример за едно такова противоречие. Ако противоречията станат толкова явни, според мен, може да се мисли и за този вариант.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Последният ми въпрос, който не е свързан точно с концепцията, която сте развили. Вашата кандидатура е издигната от Общото събрание на съда. Какво смятате за съотношението относно правомощията на Висшия съдебен съвет в тази процедура по избор и това правомощие на общото събрание на съдиите от съответния съд, което в случая е упражнено и те са издигнали Вашата кандидатура? При какви хипотези считате, че Висшият съдебен съвет в частност Съдийската му колегия може да се отклони от издигането на тази кандидатура, т.е. какво считате, че следва да е налице за кандидата (разбира се, може да се абстрахирате и от собствената си личност, въпросът е по-общ)? Та какви основания или обстоятелства следва според Вас да са налице, за да не възприеме Съдийската колегия становището на общото събрание от съответния случай, в случая мисля, че нямате нито един глас „против“ (ако не бъркам)?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, аз не намирам, че въпросът е към тази процедура, но... (А.Дишева: Мога да го аргументирам, г-н Чолаков, ако смятате, че има нужда. Може ли?) Да, разбира се.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Преди малко (не знам дали си е записал) по повод бележката на г-н Чолаков, че този въпрос е неотнотосим, аз мога да се аргументирам защо считам, че е относим. Ние

преценяваме общите качества на кандидата - професионални и нравствени, включително и познанията му, както стана ясно от току-що приключилия избор, включително преценяваме и познанията му по устройство на съдебната власт. Понеже по мое виждане колегата е притеснен от това изслушване, аз го виждам за първи път, нямам представа как се държи, изобщо какво е отношението му, но ми се струва, че има основание за такова притеснение от резултата, който беше постигнат при току-що приключилия избор. Та подчертавам - познанието на кандидата за устройство на съдебната власт, което включва и въпроса, който зададох, считам, че е абсолютно относимо към преценката на неговите професионални и нравствени качества, които ние следва да направим в рамките на този избор. Защото подчертах и на Вашето притеснение, въпросът ми е изключително доброжелателен, казвам го най-искрено.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре, отговорете на колегата Дишева.

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Да, ще отговоря. Със сигурност съм мислил по въпроса. Това, което ще Ви го кажа не го измислям в момента, но вижте за мен, ако приемем, че сме в конкурсна процедура (прекъснат) Да, наясно съм с текста на закона и за правомощието на Общото събрание да предложи на ВСС за избор на административен ръководител. Да, аз също приемам, че съм в конкурсна процедура и аз се състезавам с Вашите критерии, и с критериите, и с длъжността, както и с това Вие какъв човек смятате, че трябва - хайде да не стои начело, ами да ръководи една институция.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И въпросът беше какво трябва да направи Съдийската колегия по принцип, когато има такова предложение? (А.Дишева: Не беше това въпросът.) Аз така го разбрах въпроса, колега Дишева. (А.Дишева: Може ли да го повторя?) Да, разбира се,

АТАНАСКА ДИШЕВА: Важно е кандидатът как го е разбрал, а не Вие, г-н Чолаков, извинявайте.

Въпросът ми беше - Вашата кандидатура е издигната от Общото събрание, какви обстоятелства считате, че следва да са налице в конкретния случай, а и по принцип, за да не възприеме това предложение Съдийската колегия по отношение на кандидата? И повтарям въпросът ми е свързан с преценката на познанията на кандидата относно устройството на съдебната власт, които се съдържат в Закона за съдебната власт.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, кандидатът отговори... на въпроса.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, на този въпрос не е получен отговор.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре, извинявайте, опитах се да прецизирам въпросите на колегата Дишева. Тя го повтори два пъти, извинявам се. Отговорете на въпроса. (А.Дишева: по принцип)

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Имайте предвид, аз казах, аз че се състезавам с критериите за длъжността и с Вашите критерии - такива, които имате лични за това какви качества трябва да притежава един административен ръководител. Да, за мен, ако Вие прецените, че аз не съм достоен за това поради липса на професионални качества или не отговарям на някои от другите критерии (казвам не само Вашите, а и на всички останали членове на Съвета), разбира се, Ваше правомощие е да гласувате „против“, ако аз не отговарям на тези изисквания.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: ...така го разбирам. Ако правилно го разбирам, колега Дишева, не знам. Това ли имахте предвид?

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Това имам, да, това имам предвид, знам защо. Буди ли някакво съмнение становището? (А.Дишева: Вашето ли?) Да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, имате ли други въпроси?
(А.Дишева: Не, благодаря!) Колеги, други въпроси имате ли?

Колега Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Ще Ви задам въпроса, който зададох и на колегата преди Вас. Има ли проблем в събираемостта на вземанията на съдебната власт във Вашия съдебен район и ако има, как бихте го решили? И нещо, което виждам в атестационния Ви формуляр, много интересна статистика е там. Значи най-много отменени дела имате по административните дела. Преди малко казахте нещо много интересно, споделям го това. Как мислите по отношение на нарушенията по Закона за движение по пътищата - като втора инстанция на ВАС се явява Административният съд, същевременно обаче всички други нарушения по Закона за движение по пътищата, които са завършили със съставомерен резултат (леки, тежки, средни, тежки телесни повреди и смърт, като втора инстанция, да оставим смъртта) ги гледат общите съдилища, съответно окръжен, апелативен съд. Могат ли тези дела (специално при тези нарушения по този закон) да се върнат в окръжните съдилища? Какво мислите по тази тема? (шум в залата)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Въпросът е дали по Закона за движение по пътищата как виждате делата да се върнат в общите съдилища, по ЗАНН делата, които са по Закона за движение по пътищата.

МЛАДЕН ДИМИТРОВ: Лично пак казвам, не ангажирам нито институцията, нито който и да било, изразявам абсолютно личното си мнение, че не само тези дела, а и може да се мисли за това и останалите всички административно-наказателни дела да се върнат като касационна инстанция да се произнася окръжен съд и мисля, че по този начин ще се намали натовареността на административните съдилища и мисля, че е един разумен подход. Сега доколкото ще е..., нито е в моята компетентност, но това е личното ми мнение.

По отношение на първата част от въпроса относно събираемостта. Събираемостта беше почти нулева до момента, в който не започнахме да възлагаме да се събират разноските на съдебната власт и наложените глоби от държавните съдебни изпълнители. Спорът беше за това кои са публични и кои са частни държавни вземания и кой има правомощия за това. Мисля, че с последните изменения в закона той се разреши и към момента събираемостта не е нулева и е сравнително добра. Сравнително добра, не съм подготвен, не мога да Ви кажа точния процент от събраните вземания, но той е значителен и се работи и постоянно се докладват по делата съобщения. (С.Мавров: Като процес някакъв) Да, като процес, работи се, докладват се постоянно съобщения от държавните съдебни изпълнители за изпълнителни действия и те реално се извършват от тях. Мисля, че е много добра идея и работещ подход. (С.Мавров: Благодаря!)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси имаме ли към кандидата? Ако нямаме, благодаря Ви колега. Изчакайте отвън, да развием дебата по Вашата кандидатура.

(Младен Димитров излиза от залата)

Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, аз бях определен за докладчик на атестационната процедура за съдията Димитров на случаен принцип и моите впечатления не са само от днешното му изслушване, бях в Районен съд-Велико Търново, присъствах на заседание, говорих с него, говорих също така и с неговите колеги, и убедено мога да подкрепя неговата кандидатура по няколко съображения.

На първо място, колегата Димитров има необходимия административен капацитет, доколкото той е бил заместник-председател на районния съд. Той е напълно наясно с проблемите,

пред които е изправен Районен съд-Велико Търново. Във всички случаи говорих и с досегашния административен ръководител, която се изказа изключително ласкаво за него. Той е човек, който се занимава не само с непосредствените проблеми, които стоят пред съда, но наред с това се занимава и с множество други, изглеждащи странични (но според мен не такива дейности, той спомена за част от тях), а именно Ден на отворените врати, симулираните процеси, а те имат изключително добро взаимодействие със студентите от съответния университет, което според мен е изключително полезно и за съда, и за студентите.

На следващо място. Ако трябва да бъда откровен, ме достраша да го попитам пред Вас за някои неща, свързани с реформата на съдебната карта и съдилищата, но примерно е неговата идея и аз поне все мисля и събирам данни върху нея за необходимост от специализация на наказателното правосъдие. Той беше човекът, който когато си говорехме с него не само във връзка с атестацията, но и с проблемите, които седят, той каза, че според него е възможно да имаме пълна специализация на наказателните съдилища в рамките на районното ниво, смятайки, че по този начин ще се вдигне качеството, защото винаги е по-добре едно дело да бъде разгледано от специалист. Казвам го това с оглед на това да се опитам да Ви убедя, че колегата Димитров е човек, който няма да мисли само за собствения съд, който той няма да ръководи, а който на практика ще представлява, но той е човек, който има и становище по въпроси, които до голяма степен са наши въпроси. Няма да обсъждам неговата концепция (Вие сте се запознали с нея), въпросите, отговорите. Той е кандидат на Общото събрание, подкрепен е от всичките двадесет и трима съдии. Нямам съмнение, че това е станало в една прозрачна и според мен честна процедура и това за мен е изключително важен аргумент да подкрепя и предложа и Вие да подкрепите неговата кандидатура.

И едно последно нещо, което ще взема от Общото събрание, което беше споменато и днес. На мен ми се струва, че съдия Димитров знае и може би ще свърши работа като ръководител на Районен съд-Велико Търново, заради това аз убедено ще гласувам „за“ него.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! За да не остана неправилно разбрана, държа да се изкажа. Подкрепям това, което г-н Шекерджиев току-що каза относно професионалните и нравствени качества на кандидата за председател на Районен съд-Велико Търново. Попитах колегата за това какво счита, че следва да е налице, за да не бъде избран той лично и по принцип който и да е кандидат, чиято кандидатура е издигната от общото събрание на съответния съд, за да аргументирам както собствената си позиция, така и да разбера включително и за себе си какви са критериите на тази съдийска колегия при преценка на кандидатурите в подобна хипотеза. Аз лично считам, че начина, по който в конкретния случай е издигната тази кандидатура, изказванията на колегите както на събранието, на което е взето решение за издигане на кандидатурата, така и на изслушването според мен следва да бъдат зачетени от нас и аз считам, че в случая за мен лично няма основание да не подкрепя кандидатурата на съдията за председател на Районен съд-Велико Търново. Както вече казах, всички данни по преписката, които са предоставени на нашето внимание потвърждават извода за наличието на професионални и нравствени качества за заемане на тази длъжност. Аз уверено ще подкрепя кандидатурата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Освен че споделям казаното от колегите, само искам да добавя, че имам непосредствени впечатления от работата на колегата М. Димитров с изключително задълбочени правни познания, с изключително старание подхожда при разглеждане

на наказателните дела, поради което и той е оценен от атестационния състав с оценка „много добра“, с цифрово изражение 98 точки. Впечатлена съм и от нещо друго в рамките на изслушването - колегата има ясна визия за ролята на административния ръководител и съответно отговорност за това какво трябва да прави един председател на съд за повишаване авторитета на съда и доверието на гражданското общество в него, поради което също без колебание ще го подкрепя.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други изказвания? Колега Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Няма да повтарям това, което се каза, и аз ще гласувам „за“ колегата да стане председател на съда. Само във връзка с въпроса, който му зададох. Виждам едни резултати за наказателен съдия, които са много добре за целия атестационен период - 1756 решени дела, обжалвани са 195 и те са потвърдени (в голямата им част) и по-голямата бройка от отменените дела идва точно във връзка с административния характер дела. Затова ние може да се замислим за в бъдеще дали това, което колегата спомена е това, което аз го попитах, не можем ли да го осъществим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други изказвания, колеги? Ако няма, режим на гласуване.

Гласуваме по точка 2 от дневния ред - избор на административен ръководител - председател на Районен съд-Велико Търново. Гласуваме за кандидата Младен Димитров.

12 гласа „за“, 0 гласа „против“. Има взето решение за избор на председател на Районен съд-Велико Търново.

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител-председател на Районен съд - Велико Търново

Кандидат:

- Младен Петров Димитров - заместник на административния ръководител-заместник-председател на Районен съд - Велико Търново, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 35/29.10.2019 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: 12 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА Младен Петров Димитров** - заместник на административния ръководител-заместник-председател на Районен съд - Велико Търново, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, на **длъжността "административен ръководител - председател" на Районен съд - Велико Търново**, с ранг "съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предлагам Ви 10 минути почивка, разбира се, след като го поканим и го уведомим.

(Младен Димитров влиза в залата. Георги Чолаков му показва резултата от гласуването на таблото и му пожелава успех. Младен Димитров излиза от залата)

(след почивката)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължава заседанието на Съдийската колегия. Точка 3 от дневния ред. Колега Дишева, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! От името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Съдийската колегия докладвам предложение да приемем за сведение информация за образуваните наказателни производства срещу съдии към 31.10.2019 г.

Нямаме изрично изискване за провеждане на тази точка от дневния ред при закрити монитори. Такава не може и да бъде изведена по мое виждане.

Предоставена е на вниманието Ви информация за образуваните наказателни производства срещу съдии към 31.10.2019 г. Информацията не претендира за изчерпателност, доколкото при изготвянето ѝ са ползвани данните, предоставени от съответните съдилища, Специализиран наказателен съд, Софийски градски съд и прокуратура и ако информацията в тези източници е пълна, то и нашата информация е пълна.

Има образувани наказателни производства срещу 5 съдии. Делата се 6, като срещу един от съдиите има образувани 2 наказателни дела. Съвсем накратко.

Образувано е от 2014 г. досъдебно производство срещу съдия **Люба Михайлова Петрова, която е съдия в Районен съд гр. Раднево. По отношение на нея** образувано дисциплинарно производство във връзка с воденото наказателно производство. Към настоящия момент делото е висящо пред Апелативен съд-София. На нея с решение на Съдийската колегия от 16.07.т. г. е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) - „дисциплинарно освобождаване от длъжност“. Повтарям, не е във връзка с воденото наказателно производство. Това решение е

оспорено пред Върховния административен съд и делото е висящо към настоящия момент.

Другият съдия е Веселин Славов Пенгезов, който е съдия в Апелативен съд гр. София. По отношение на него няма образувано дисциплинарно производство във връзка с воденото наказателно производство. Наказателното производство е образувано през 2014 г., а предварителната проверка пред СГП е от 2010 г. С решение на ВСС от 2014 г. той е бил отстранен от длъжност „съдия“, на основание чл. 230, ал. 3 от ЗСВ, а с решение от ноември 2016 г. е възстановен на тази длъжност. Към настоящия момент наказателното дело също е висящо. Обявено е за решаване към дата 28.10.2019 г. не са били изготвени мотиви към присъдата.

На следващо място. Наказателно производство е образувано срещу Анелия Божидарова Рашева - съдия в РС-Видин. Производството е било образувано през 2015 г. Срещу съдията е образувано дисциплинарно производство от 2010 г., което е спряно с определение на дисциплинарния състав от юни 2010 г. до приключване на наказателното производство. С решение на ВСС от 2013 г. съдията е отстранена от длъжност „съдия“ в Районен съд гр. Видин до приключване на наказателното производство срещу нея. От комисията съвсем наскоро беше докладвано решение на Върховния административен съд, с което е оставено в сила наше решение, с което отказваме да възстановим съдията на заеманата длъжност.

Срещу същия съдия е образувано и друго наказателно производство, също от 2015 г. Делото е висящо на фаза досъдебно производство. Няма образувано дисциплинарно производство във връзка с воденото наказателно производство (става въпрос за това - второто дело).

Следващият съдия е Румяна Методиева Чепалова. Образувано е предварително производство през 2014 г. Делото е висящо към настоящия момент от 2018 г. пред Специализирания наказателен съд. Насрочени са заседания съответно за м.ноември, което би следвало да е минало, и декември тази година. С решение на ВСС от май 2015 г. съдията е отстранена от длъжност, на основание чл. 230, ал. 1 от ЗСВ. Няма образувано дисциплинарно производство във връзка с воденото наказателно производство. С решение от м.ноември 2015 г. на ВСС на съдия Ченалова е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ - дисциплинарно освобождаване от длъжност. Това решение е обжалвано пред Върховния административен съд и към настоящия момент не е приключило.

И на последно място. През 2014 г. е образувано предварително производство срещу съдия Жаклин Георгиева Димитрова - съдия в Районен съд-Козлодуй. Това производство е било спряно, продължен е срокът за разследване до 2017 г. В справките, които са представени от ВКП, съдържащи информация за образувани наказателни производства срещу магистрати от м.май 2018 г. и октомври 2019 г. няма информация за посоченото досъдебно производство. Пред Висшия съдебен съвет в частност Съдийската колегия няма образувано дисциплинарно производство във връзка с воденото наказателно производство.

Предложението на комисията е да приемем за сведение информацията в далеч по-подробния вид, в който е представена на Вашето внимание.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, смятам, че информацията беше коректно предоставена, оповестена. Предлагам да гласуваме за приемане за сведение.

Режим на гласуване.

Резултат: 8 гласа „за“, 0 гласа „против“. Има взето решение

(след проведеното явно гласуване)

3. ОТНОСНО: Информация за образуваните наказателни производства срещу съдии към 31.10.2019 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение информацията за образуваните наказателни производства срещу съдии към 31.10.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме по следващата точка. Колега Дишева, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! По тази точка докладвам предложение от името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Съдийската колегия да приемем за сведение Решение № 14962 от 06.11.2019 г. на Върховния административен съд - петчленен състав на II колегия, което е постановено по дело № 10626/2018 г., с което оставено в сила Решение № 29 от 03.01.2018 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 7105/2017 г. С решението на тричленния състав на Върховния административен съд, което е оставено в сила с доказаното решение на петчленния състав, е отхвърлена жалбата на Никола Николов Попов, срещу решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, прието по точка 3 от Протокол № 17 от 25.04.2017 г., с което му е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от Закона за съдебната власт -

„дисциплинарно освобождаване от длъжност“, за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 1 и т. 4 от ЗСВ.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, това също е за сведение. Ако няма изказвания, режим на гласуване. Гласуваме по точка 4.

Резултат: 8 гласа „за“, 0 гласа „против“. Имаме взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

4. ОТНОСНО: Решение № 14962 от 06.11.2019 г. на Върховния административен съд - петчленен състав - II колегия, постановено по административно дело № 10626/2018 г., с което оставя в сила Решение № 29 от 03.01.2018 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 7105/2017 г., с което се отхвърля жалбата на Никола Николов Попов, гр. София, срещу решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, прието по точка 3 от Протокол № 17 от 25.04.2017 г., с което му е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от Закона за съдебната власт - „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 1 и т. 4 ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение Решение № 14962 от 06.11.2019 г. на Върховния административен съд - петчленен състав - II колегия, постановено по административно дело № 10626/2018 г., с което оставя в сила Решение № 29 от 03.01.2018 г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, по административно дело № 7105/2017 г., с което се отхвърля жалбата на Никола Николов Попов, гр. София, срещу решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, прието по

точка 3 от Протокол № 17 от 25.04.2017 г., с което му е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от Закона за съдебната власт - „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, за извършени нарушения по чл. 307, ал. 3, т. 1 и т. 4 ЗСВ.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, по точка 5 имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! По тази точка от името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ докладвам информация от Инспектората към Висшия съдебен съвет във връзка с изпълнение на препоръките, дадени в актове за резултати от извършени комплексни планови проверки на административни дела във Върховния административен съд, на всички отделения в двете колегии, които са възложени съответно със Заповед № ПП-01-19, 17, 1 и 2, съответно от датите 09.05.2018 г. - първите две заповеди и от 28.03.2018 г. следващите две на отделенията във II-ра колегия.

Както вероятно си спомняте, в едно от предходните заседания беше докладвано също предложение на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ актовете за резултати от извършени проверки в осемте отделения на Върховния административен съд (общо 4 акта за констатации) и в съответствие със задълженията си на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ беше изискана информация от Инспектората към ВСС относно изпълнение на препоръките, дадени в тези актове. Пояснявам, че тази информация се предоставя от административните ръководители на съдилищата до Инспектората, поради което комисията я изисква от Инспектората.

Последователно в комисията са постъпили данни за предоставената от председателя на Върховния административен съд информация към Инспектората относно изпълнение на препоръките по

четирите акта, като по Заповед № ПП-01-19/09.05.2018 г. за I-ва колегия, първо и осмо отделение, е предоставено копие на придружително писмо с изх.№ 634 от 06.06.2019 г., с което председателят на ВАС уведомява главния инспектор на ИВСС за изпълнени препоръки, дадени в акта за проверката с приложено доказателство копие на Заповед от 01.04.2019 г., касаеща препоръка по точка 4.

По Заповед от 09.05.2018 г. за извършване на проверка в трето и четвърто отделение на I-ва колегия, от ИВСС е предоставено копие на придружително писмо от 25.04.2019 г., с което председателят на ВАС е изпратил уведомление до главния инспектор за изпълнени препоръки, дадени в акта от проверка с приложени доказателства, копия на Заповед от 22.04.2019 г., две заповеди от същата дата съответно с №№ 1172 и 1174.

Относно отделенията във II-ра колегия. Първо по Заповед от 28.03.2018 г. за пето и седмо отделение, във II-ра колегия, от ИВСС е представено копие на придружително писмо от 25.04.2019 г., с което председателят на ВАС е уведомил главния инспектор на ИВСС за изпълнени препоръки, дадени в акта от проверка на тези отделения от 22.04.2019 г., Заповед от 22.04.2019 г., с №№ 1172 и 1173.

И за последните две отделения второ и шесто на II-ра колегия, по Заповед от 28.03.2018 г. ИВСС представя копие на придружително писмо от 25.04.2019 г., с което председателят на ВАС са отчетени изпълненията на препоръките, дадени в акта от проверката и са приложени копия на заповеди от 22.04.2019 г. вече посочени 1171, 1172 и Заповед 1173.

Към материалите от тази точка са присъединени всички заповеди, за които стана въпрос, както и уведомителните писма от председателя на Върховния административен съд до главния инспектор на Инспектората, съответно и придружителните писма, които главният

инспектор е изпратил до Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“.

Предложението на комисията до Съдийската колегия е да приеме за сведение информацията от Инспектората във връзка с изпълнение на препоръките, дадени в актове за резултатите от извършени комплексни планови проверки на административни дела във Върховния административен съд така, както са изброени за осемте отделения общо в 4 акта на Инспектората към ВСС. Ако желаете допълнителни пояснения относно изпълнението на препоръките, мога да дам. Актовете са на Вашето внимание.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, искам да кажа, че съм изпълнил всички препоръки така, както те са направени с изключение на една, която няма и да изпълня, а именно препоръката, с която ми беше указано да отменя заповедта за броя дела, които се гледат в заседание от съдиите, а именно в момента се гледат 3 дела първо насрочване и 1 отложено. Оспорвах тези констатации в тази препоръка пред главния инспектор. Има произнасяне, където главният инспектор прецени, че това е въпрос по целесъобразност от моя страна и аз мога и да не изпълня тази препоръка. Е, няма да я изпълня, защото смятам, че достатъчно са натоварени съдиите, за да може да ги натоварвам допълнително.

Ако няма други изказвания, предлагам режим на гласуване, колеги.

Резултат от гласуването: 9 гласа „за“, 0 гласа „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

5. ОТНОСНО: Информация от Инспектората към ВСС във връзка с изпълнение на препоръките, дадени в актове за резултатите от

извършени комплексни планови проверки на административни дела във ВАС на:

I-ва колегия, първо и осмо отделения, възложена със Заповед № ПП-01-19/09.05.2018 г. на главния инспектор на ИВСС;

I-ва колегия, трето и четвърто отделения, възложена със Заповед № ПП-01-17/09.05.2018 г. на главния инспектор на ИВСС;

II-ра колегия, пето и седмо отделения, възложена със Заповед № ПП-01-1/28.03.2018 г. на главния инспектор на ИВСС, и

II-ра колегия, второ и шесто отделения, възложена със Заповед № ПП-01-2/28.03.2018 г. на главния инспектор на ВСС

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Приема за сведение информация от Инспектората към ВСС във връзка с изпълнение на препоръките, дадени в актове за резултатите от извършени комплексни планови проверки на административни дела във ВАС на:

I-ва колегия, първо и осмо отделения, възложена със Заповед № ПП-01-19/09.05.2018 г. на главния инспектор на ИВСС;

I-ва колегия, трето и четвърто отделения, възложена със Заповед № ПП-01-17/09.05.2018 г. на главния инспектор на ИВСС;

II-ра колегия, пето и седмо отделения, възложена със Заповед № ПП-01-1/28.03.2018 г. на главния инспектор на ИВСС, и

II-ра колегия, второ и шесто отделения, възложена със Заповед № ПП-01-2/28.03.2018 г. на главния инспектор на ВСС.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви колеги. Продължаваме по точка 6. Ако искате т.6 и т. 7 (Кр. Шекерджиев: заедно) заедно.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Точка 6 е предложение на КАК да бъде поощрен, на основание чл. 304 от ЗСВ,

съдия Иван Никифоров Цонков. Той е административен ръководител - председател на Административен съд - Габрово с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен“, както и с парична награда в размер на 1000 лева за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове.

Точка 7 е относима към същия колега и това е предложение на КАК той да бъде освободен, а именно съдията Иван Цонков от заеманата длъжност „административен ръководител - председател“ на Административен съд - Габрово, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, считано от 01.12.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, тези предложения са направени от мен съответно до КАК.

По отношение на наградата, поощрението, което е предложено. Искам да уточня, че предложението е поощрението да бъде „втора степен - сребърен“ (не защото колегата не се е справил добре с неговите задължения), но той все пак има известен период извън съдебната система и затова предложението е да бъде „втора степен“. Пак казвам - това не означава, че той не е бил качествен, добър съдия и административен ръководител. Ще Ви помоля да подкрепим тези предложения така, както са направени.

По отношение на второто, действително съгласно нашето решение, следващия ден след навършване на 65 години, това е 1 декември.

Изказвания, ако няма, режим на гласуване. Предлагам анблок и по точка 6, и по точка 7, ако нямате нищо „против“.

Резултат: 10 гласа „за“, 0 гласа „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване анблок на т.т. 6 и 7)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

6.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 304, ал. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗСВ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Иван Никифоров Цонков - административен ръководител - председател на Административен съд - Габрово, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак втора степен - сребърен“, както и с парична награда в размер на 1000 (хиляда) лева за безупречно и високо професионално изпълнение на служебните задължения по всички показатели за постигане на бързина и качество на постановените актове.

6.2. Решението по т. 6.1 да се предостави на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 3/07.02.2019 г., т. 8.

7. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Иван Никифоров Цонков от заеманата длъжност „административен ръководител - председател“ на Административен съд - Габрово, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 01.12.2019 г.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, точка 8.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 8. Предложението на КАК е относимо към същия съд, а именно: на основание чл.175, ал.4, в изпълнение на решението на Съдийската колегия, да бъде определен Светлозар Рачев – съдия в Административен съд-Габрово, за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“

на Административен съд-Габрово, считано от 01.12.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

Към материалите по точката има заявление за съгласие. Този съдия е определен съобразно Правилата, приети от Съдийската колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако няма изказвания, режим на гласуване за временно изпълняващ длъжността „административен ръководител“ на Административен съд-Габрово.

Резултат: 10 гласа „за“, 0 – „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Светлозар Георгиев Рачев - съдия в Административен съд – Габрово, за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Административен съд - Габрово, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 01.12.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме с точка 9.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 9 отново е предложение по реда на чл.175, ал.4 от ЗСВ да бъде определена Галатя Ханджиева-Милева – административен ръководител – председател на Окръжен съд-Добрич, за изпълняващ функциите „административен ръководител –

председател“ на същия съд, считано от 03.12.2019 г., до встъпване в длъжност на новия административен ръководител.

Имаме депозирано съгласие – то е към материалите по точката. Направеното предложение е съобразено с Правилата, приети от Съдийската колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако няма дебат по тази точка, режим на гласуване.

Резултат: 11 гласа „за“, 0 – „против“. Има взето решение.

(след проведеното явно гласуване)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Галатя Петрова Ханджиева – Милева – административен ръководител – председател на Окръжен съд – Добрич, за изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Добрич, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от 03.12.2019 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имам процедурно предложение. Ако не се противопоставят колегите, от т.10 до т.16 включително да изчетете имената на колегите, които се предлагат за повишаване в ранг, и анблок да ги гласуваме.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 10 е предложение да бъде повишена Снежанка Кьосева-Митева – съдия в Административен съд-

София-град, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 11 е проект за решение за повишаване на съдията Зорница Кръстева-Дойчинова – съдия Административен съд-София-град. По отношение на нея предложението е да бъде повишена в по-горен ранг – от „съдия в АС“ в ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 12 е за повишаване на Даниела Гунева – съдия в Административен съд-София-град, понастоящем с ранг „съдия в АС“, в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 13 е за повишаване на Наташа Николова – съдия в Административен съд-София-град, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 14 е предложение да бъде повишен Иван Петков – съдия в Административен съд-Благоевград, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Точка 15 е предложение за повишаване на Николай Кънчев – изпълняващ функциите „административен ръководител“ на Районен съд-Дулово, понастоящем с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“.

И последната точка – 16, е предложение за повишаване на Минка Китова – административен ръководител на Районен съд-Харманли, понастоящем с ранг „съдия в ОС“, като се предлага да бъде повишена на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС“.

Според КАК по отношение на всеки един от посочените колеги са налице предпоставките да бъдат повишени на място в по-горен ранг, а те са свързани с прослужени на съответната или приравнена длъжност не по-малко от три години; изминали не по-малко от три години от предходно повишаване в ранг; комплексна оценка за всеки един от тях от последното атестиране – „много добра“. Налице са

изискуемите в разпоредбата на чл.164 години за съответния юридически стаж, както и по отношение на нито един от тях няма влезли в сила дисциплинарни наказания за нарушения по чл.307, ал.3 от ЗСВ, както и заповеди по чл.327 от ЗСВ след последното атестиране.

Становищата на съответните етични комисии към всеки един от органите на съдебната власт за всеки един от кандидатите е положителна.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, има ли изказвания по всички тези точки? Ако няма, предлагам режим на гласуване от т.10 до т.16 включително така, както бяха докладвани от колегата Шекерджиев.

Режим на гласуване.

Резултат: 11 гласа „за“, 0 гласа „против“. Има взето решение по всички точки.

(след проведеното явно гласуване на т.10 до т.16 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

10. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Снежанка Василева Кьосева – Митева – съдия в Административен съд – София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

11. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Зорница Юриева Кръстева – Дойчинова – съдия в Административен съд – София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Даниела Данчева Гунева - съдия в Административен съд – София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Наташа Иванова Николова – съдия в Административен съд – София-град, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

14. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Иван Йорданов Петков - съдия в Административен съд - Благоевград, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

15. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Николай Костадинов Кънчев – и.ф. административен ръководител – председател на Районен съд – Дулово, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

16. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Минка Иванова Китова – административен ръководител – председател на Районен съд – Харманли, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг

„съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Пристъпваме към точка 17. Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“.

Колега Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако позволите, разбира се, и ако председателят на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ ми даде възможност, тъй като предложението е мое, да го докладвам. (Реплика: Да.)

Колеги, преди да докладвам конкретното предложение, ще се опитам да обясня защо то се прави в този момент. За пръв път двете комисии, и основно Комисията по атестирането и конкурсите има възможност и желание да изпълни законовото изискване да обяви всички конкурси за съдилища от всички нива на съдебната власт. На предходното заседание на Комисията по атестирането и конкурсите беше направено планиране за свободните места в районните съдилища, респективно беше съобразено кои от тях следва да бъдат запазени за различни цели и кои следва да бъдат обявени на конкурс. В следващото заседание на Съдийската колегия на практика Комисията по атестирането и конкурсите ще направи предложение за обявяване на конкурс за всички свободни места в районните съдилища – нещо, което досега не беше правено, а според мен е много нужно. Но за да бъде обявен такъв конкурс и той да е съобразен с натоварването и с нуждите на конкретните съдебни райони и отделни органи на съдебна власт, преди това трябва да бъдат извършени корекции, които се изразяват в това – там, където според нас не съществува необходимост от свободна бройка, тя да бъде прехвърлена в съд, където има тази необходимост, и именно там тя да бъде обявена на конкурс. Заради това и двете комисии

– и Комисията по атестирането и конкурсите и Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, приеха, че към настоящия момент е правилно да бъдат съкратени две бройки – едната в Районен съд-Царево, и едната в Районен съд-Момчилград, като същите две бройки се предлага да бъдат разкрити в Районен съд-Бургас. Защо? Защото в Районен съд-Царево и в Районен съд-Момчилград тези бройки стоят празни от много време – като първи аргумент.

На следващо място. И Районен съд-Царево, и Районен съд-Момчилград спрямо щатове си имат натоварване, което е значително под средното за страната. На следващо място. Няма нито един белег, по който да се установи, че местата в Районен съд-Царево или мястото в Районен съд-Момчилград би могло да бъдат запълнени, тъй като те са празни от много време, а според нас и не е необходимо именно там да има съдия, който да разглежда дела, тъй като натоварването е ниско.

На следващо място. Защо предлагаме да бъдат разкрити в Районен съд-Бургас? На първо място, Районен съд-Бургас е районен съд, в който ние имаме проблеми не само с натоварването (той е доста по-натоварен от Районен съд-Царево и Районен съд-Момчилград), имаме действителен проблем, с който сме се занимавали няколкократно в рамките на заседанията на Съдийската колегия, доколкото действителната натовареност на съдиите в Районен съд-Бургас е изключително висока, тъй като имаме няколко съдии, които по различни причини са командировани и работят извън този съд.

На следващо място. Догодина двама от младшите съдии, които понастоящем са в Окръжен съд-Бургас, следва да продължат и да бъдат назначени като съдии в Районен съд-Бургас. Към настоящия момент ние имаме само едно-единствено място – то е в Районен съд-Царево, но както казах, поне според мен (тази теза беше възприета от двете комисии) много по-полезен би бил един районен съдия, който да

започне веднага да гледа дело в Бургас, отколкото в Царево. За Момчилград просто няма смисъл да говоря, защото той е извън рамките на съдебния район на Окръжен съд-Бургас.

И като допълнителен аргумент, което е новонастъпило обстоятелство. В деловодството на Висшия съдебен съвет беше получена оставка от председателя на Районен съд-Бургас, което допълнително ни затруднява с оглед на това, че когато ние се занимаем с тази оставка (а тя е депозирана само от длъжността „административен ръководител“, като колегата изрично е казал, че желае да продължи да работи като съдия в Районен съд-Бургас), ние нямаме свободна бройка, така че имаме и необходимост тя да бъде осигурена с оглед отстъпването на досегашния административен ръководител. Вие знаете, че една процедура по избор е доста дълга и няма как да я проведем в рамките на седмици. Напротив, тя продължава дълъг период.

Ето защо ви предлагам да съкратим две свободни, незаети отдавна бройки в Районен съд-Царево и в Районен съд-Момчилград, те да бъдат разкрити в Районен съд-Бургас и евентуално ако това предложение бъде прието, след това тази промяна да бъде отчетена при общото планиране на национален конкурс за районни съдилища.

И едно последно нещо ще кажа. Ако погледнете цифрите, ще видите, че ако това нещо се случи, то тогава натовареността нито в Момчилград, нито в Царево ще скочи над средната за страната. Напротив, ще бъде горе-долу средната за страната и на практика ще се изравни натовареността на Районен съд-Бургас съответно с Районен съд-Момчилград и Царево.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Всъщност предложението за решение е: „Предлага на Пленума да се съкрати“.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Предлага на Пленума.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Това ни е диспозитивът, да.

Колеги, беше докладвана точката подробно с всички нюанси по нея, включително настъпилите обстоятелства с оставката на колегата – председател на Районен съд-Бургас. Изказвания?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имаме ли я тази оставка, защото не я виждам в материалите?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз я видях. (Реплика без микрофон: Не избирахме ли наскоро този председател?) Преди няколко месеца.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, избирахме го декември миналата година.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защото не разбрах какво отношение има това към щатните бройки. Вие го цитирахте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Няма къде да отстъпи, защото той иска да продължи да работи като районен съдия в Бургас, а няма свободна бройка, на която да го назначим.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: А той желае ли да изпълнява функциите на „изпълняващ длъжността“?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, аз съм видял оставката. Тя е постъпила в 16.00 часа в петък; тя е включена за следващото заседание на Комисията по атестирането и конкурсите, доколкото знам. Ако искате, ще я качим.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, не, аз защото не разбрах каква е връзката.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Връзката е, че няма къде да отстъпи. (А.Дишева без микрофон: Извадихте аргумент за нещо, което е настъпило след като сте ...) Да, ние не сме го отчитали, защото не знаехме за тази оставка, не сме и предполагали.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Знам за тази оставка. Знам, че е постъпила, но просто не знаех дали... (не довършва.) Колеги, ако няма изказвания, режим на гласуване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, не, чакайте, има изказване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Колега Керелска, имате думата.

Отменете гласуването.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извън новоизнесеното обстоятелство за оставката на избрания преди няколко месеца председател на Районен съд-Бургас, аз, честно казано, не виждам достатъчно причини и аргументи по отношение на това от Районен съд-Царево и Районен съд-Момчилград да се взима по една бройка, за да се включат в щатната численост на Районен съд-Бургас. Каза се тук, че от години тези бройки стоят незаети. Ние сме коментирали, поне в Комисията по атестирането и конкурсите, която по мое виждане и по виждане на закона бих казала, би трябвало да се занимава с кадрите в системата. За съжаление от едно известно време този въпрос при нас тотално, първо, изгуби коментар – не се коментира по темата, а второ, продължава Комисията по натовареност да се занимава с броя на съдиите, и те се явяват водеща комисия, което нито е в съответствие с буквата, нито с духа на закона. Но това е друга тема, по която според мен дебатът трябва да бъде възстановен и в крайна сметка ние да кажем категорично ще спазваме ли закона в това отношение, или няма да го спазваме.

Взима се по една бройка от Районен съд-Царево и от Районен съд-Момчилград и се дава на Районен съд-Бургас. Първо, тези две съдилища не са чак толкова нисконатоварени. Второ, Районен съд-Бургас не е чак толкова високонатоварен. Знаем много добре, че примерно в един съд като в Нова Загора имаме натовареност по отношение на бройка на дела за разглеждане и приключване около 60 и даже над 60. Интересно защо нашето внимание не е съсредоточено

върху тези районни съдилища и да търсим разрешаване на проблемите там, а вниманието ни е насочено към Районен съд-Бургас, който, пак казвам, не е от най-високонатоварените съдилища.

Искам да се върна към аргумента, че в Районен съд-Царево и в Районен съд-Момчилград тези бройки от дълго време стояли незаети. В момента предстои обявяване на конкурс. Би могло да се помисли в тези районни съдилища евентуално да се пусне конкурс за външно назначаване и ние сме говорили, и мисля, че тук Съдийската колегия поне в това отношение е единодушна, че по отношение на малките районни съдилища това е един от начините, по който незаетите щатни бройки да бъдат заети. Защото те може да не са привлекателни по отношение на конкурса за преместване, но знаем много добре, че в градове от този тип има достатъчно юристи, които са се реализирали в някакви други области – държавни съдебни изпълнители, адвокати, съдии по вписванията и т.н., които биха могли и биха пожелали всъщност да заемат бройка „районен съдия“. Ето на тези въпроси за мен няма отговор и ще помоля г-н Шекерджиев да отговори.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми дадете възможност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, имате думата, колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, нещата са доста прости. В Районен съд-Царево се разглеждат 27 дела месечно, при средно за страната – 51. В Районен съд-Момчилград се разглеждат 26,5 дела месечно, при средно за страната – пак ще кажа 51. В Районен съд-Бургас се разглеждат 42,7 дела. Говоря за натовареност, която е по щат. Действителната е много по-висока, тъй като имаме множество командировани.

На следващо място. За обявяване на външен конкурс в Царево, извинявайте, ама и дума не може да става. И ще Ви обясня защо (аз го казах и преди малко). Ние имаме двама младши съдии от

Окръжен съд-Бургас, които юни 2020 г. трябва да станат районни съдии. Ето защо, ако ние не преместим бройката от Царево в Бургас, то тогава тя автоматично следва да бъде заета по нашите правила от младшия съдия в Бургас, така че въобще не може да се говори за външен конкурс или за юристи от Царево. Само че ние с вас трябва да вземем управленско решение къде да работи този младши съдия – дали в Царево, където има 27 дела, или в Бургас, където натовареността по щат е 43 дела, а действителната – над 60. На мен ми се струва разумно той да работи в Бургас.

На следващо място. Когато говорим за Нова Загора – хубава тема е Нова Загора, само че в Нова Загора проблемът е друг. Там проблемът не е, че имаме висока натовареност по щат, а проблемът е, че на тези щатни места няма хора. Ако те бъдат запълнени, то тогава натовареността на Нова Загора ще падне значително. Ние имаме много висока действителна натовареност в Нова Загора.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Там са само двама съдии, колега.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: А трябва да са четирима. Така че ние имаме 50% запълняемост на щата. Ако ние запълним, тогава нещата ще станат точно така, както станаха в Ихтиман – когато запълнихме Ихтиман, там проблемът свърши.

За Нова Загора, въпреки че не това е предмет на тази точка. Нова Загора, колеги, е бройка, която ние задължително трябва да запълним, и то трябва да я запълним с младши съдия. Това нещо ние сме го планирали и на следващото заседание, ако има възможност, ще обясня. Така или иначе, ако ние смятаме, че трябва да решим въпроса за Нова Загора с нова бройка, това може да бъде сторено.

Още нещо. Колеги, ако не приемете това становище, то тогава ние трябва да дадем логичен и разумен отговор къде ще

продължи да работи като съдия досегашният административен ръководител на Районен съд-Бургас.

И едно последно нещо, и млъквам; обещавам, няма да се обаждам повече. (Г.Чолаков: Не се заричайте!) Не, напротив, обещавам ви. Това, за което стана дума – коя комисия какво трябва да прави. Искам да кажа, че това предложение е било обсъдено от Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ (и прието, ако не се лъжа, единодушно); беше обсъдено и от Комисията по атестирането и конкурсите (и беше пак прието единодушно). Така че двете комисии са го обсъдили, и то според мен с достатъчна сериозност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска, имате думата. Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Във връзка с обсъждането. Това, че двете комисии са го обсъдили, то е видно от това, което е качено на нашите монитори. Въпросът е коя е водещата комисия при определяне на бройката съдии в един или друг съд. Безспорно с оглед на това, което пише в Закона за съдебната власт и досега в практиките на всички предишни състави на Висшия съдебен съвет, това е Комисията по атестирането и конкурсите, а не е Комисията „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“. Самото ѝ наименование сочи на нещо съвсем различно. Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ трябва да осъществява непрекъснат мониторинг по отношение на натовареността на съдилищата и трябва да предлага разрешаване на тези диспропорции, които съществуват, но не и да се занимава с прекрояването на щатовете и с предложения за преместване на съдии от един съд в друг съд. Не е това работа на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“! И докато първоначално, след като се промениха Правилата, въпреки всичко Комисията по атестирането и конкурсите беше водещата комисия и правеше тези

предложения, в течение на времето тихомълком в крайна сметка водещата комисия се оказа „Съдебна карта и натовареност“ и всички предложения за съкращаване на щатове и преместване на щатове в други съдилища се инициират от Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, а пък Комисията по атестирането и конкурсите дава някакво становище като втора по компетентност и отношение към проблема комисия. Това е въпросът. И ние един път завинаги трябва да се разберем по този въпрос, защото според мен се получават неща, които не са благоприятни.

А що се отнася до това каква е действителната натовареност, ами, качете данни за действителната натовареност! Аз тук виждам една справка, от която установявам, че брой постъпили дела в Районен съд-Бургас са 42.68, при средно за страната за районен съд – 51.40. И сега тук се обосновават едни аргументи колко много бил натоварен Районен съд-Бургас, при положение че има многократно по-натоварени съдилища, и ако говорим за някаква обективност, пък и справедливост бих казала, би трябвало да си концентрираме вниманието натам.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други изказвания, колеги?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз съм гласувала и в двете комисии в подкрепа на това предложение заради ниската натовареност в двете районни съдилища. Неприятно ми е днес обаче да чуя от г-н Шекерджиев аргументация на това предложение с факт, който е настъпил почти две седмици след внасяне на другото предложение, а именно оставката на председателя на Районен съд-Бургас. И понеже се разрази някакъв дебат, който изобщо не е бил поставян нито в Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, нито в Комисията по атестирането и конкурсите, а именно за натоварването на Районния съд в Нова Загора, обръщам внимание на факта, че винаги, когато се

посочват данни за натовареността на съдилища, това става по щатна численост на съответния съд. И не е правилно това, което казва г-н Шекерджиев, че изчислението на натовареността специално на този съд било правено според заетата щатна численост, т.е. така наречената „действителна натовареност“. Обръщам внимание само на тази подробност. Винаги взимаме предвид натовареността по щат, защото говорим за увеличение на щатовете или съответно за намаляване. Когато говорим, да речем, за атестиране на конкретен магистрат – точно обратното, тогава е от значение действителната натовареност, неговата персонална включително. Но нека да не бъркаме тези понятия и да бъдем прецизни в преценката си.

Аз ще гласувам в подкрепа на това предложение, както съм гласувала и в двете комисии, но казах кои неща ме смущават. Смущаващо е, разбира се, и това, че подобни промени ги правим на парче – с оглед на някаква конкретна нужда или ситуация, без да погледнем каква е общата картина на натовареността. Иначе споделям виждането на г-жа Керелска относно правомощията на комисиите – нещо, за което аз нееднократно съм изразявала становище след първото и второто заседание, в които ние обсъждахме промяната в Правилата за работа на Съдийската колегия. Тогавашната ми позиция беше, че няма пречка и Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ да може да прави предложения за промяна в щатовете. Никога обаче не съм предполагала, че може от тази комисия да се из земе (със съгласието, разбира се, на цялата Съдийска колегия) правомощието на Комисията по атестирането и конкурсите да прави предложения за намаляване или увеличаване на щатната численост. Това правомощие на Комисията по атестирането и конкурсите е записано в Закона за съдебната власт, за разлика от правомощието на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, която

между другото изобщо не е предвидена и като комисия в Закона за съдебната власт.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз няма да разводнявам дискусията, защото на нас ни предстои много по-важен, екзистенциален въпрос за съдебната система от това да влизаме в един стар спор. Съжалявам, че не мога да реагирам в момента да изкарам аргументите на колегите, преди мен които се изказаха – Дишева и Керелска, по отношение на промяната в Правилата за работата на Съдийската колегия, които дадоха възможност на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ да прави предложения, свързани именно с натовареността. Колеги, тогава изказванията бяха в смисъл, че законът в случая по никакъв начин не ограничава и не е императивна нормата, която определя само и единствено като компетентен предложител по отношение на тези предложения за изменение на щата, за процедури по чл.194 и т.н., само Комисията по атестирането и конкурсите. Следващия път ще се подготвя, когато очевидно този дебат ще се води за пореден път, за N-ти път, и пак ще ви напомня, че няма никакво значение кой е предложителят. Предложител за изменение на щатната численост, за процедури по чл.194 законът никого не е ограничил, всеки един член на тази колегия може да го прави, както го направиха колегите Дишева, Керелска и Пашкунова – последната процедура по чл.194 беше именно тяхна инициатива. Да, мина за становище през комисии, но така или иначе беше лична инициатива. Затова, моля ви, това са абсолютно неплодотворни дебати, които ни вкарват в един и същи сценарий, а той е абсолютна безполезност на работата на тази колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други изказвания?

Колега Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако колегата Марчева беше слушала внимателно това, което казах, всъщност тя преповтори това, което аз казах по същество. Аз много добре си спомням какви бяха дебатите, когато променяхме Правилата за работа на Съдийската колегия. Много добре си спомням и аз какво казах, най-малкото защото и съм го препрочитала след това. Доколкото съм схванала, това, което г-жа Керелска искаше да каже, е, че превратно се промениха правомощията на двете комисии и между другото, доколкото Съдийската колегия е колективен орган, правилата за работа на колективните органи не се свеждат до индивидуални инициативи и поначало подобни органи (административни в случая) действат чрез свои помощни органи – комисиите са помощни органи. И всъщност индивидуалните инициативи на членове на Съвета би трябвало да бъдат дотолкова, доколкото се инициира нещо пред съответната комисия, а не да се измества фокусът и принципът на работа и вместо да се внасят предложения от комисиите в рамките на техните правомощия, да се внасят предложения от членове, за да се преодолее по един или друг начин разглеждането на въпросите в съответната комисия – нещо, което за съжаление, по мое виждане, се получава. Освен всичко, което казах, не мога да се съглася като член на Съдийската колегия с виждането, че е безполезна работата на тази Съдийска колегия, доколкото в нейната работа, когато присъства, разбира се, участва и г-жа Марчева. Заради това такова твърдение, че Съдийската колегия е безполезна, или че работата ѝ е безполезна (съжалявам, че не мога да цитирам точно), лично аз считам за неправилно.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): Вие пак, за пореден път изкривявате думите на останалите колеги. Нека да приключим с това заяждане!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колегата Керелска вдигна ръка.

(Даниела Марчева излиза от залата)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Просто една реплика. Ама, г-жо Марчева, то е по повод Вашето изказване все пак.

По отношение на наша инициатива по чл.194, даже г-жа Марчева каза, че да, инициативата е наша, на отделни членове на Съдийската колегия, но тя е минала по съответния ред, т.е. преминало е и през Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, и през Комисията по атестирането и конкурсите. Така че от този пример според мен не могат да се извличат никакви аргументи в подкрепа на лишаване на Комисията по атестирането и конкурсите от основно правомощие и прехвърляне на това правомощие на Комисията по натовареност. Нещата имат много сериозни последствия. Едно от тях е, че се работи „на парче“, което не е добре за системата. Ние не оглеждаме цялата картина на съдилищата, а се хващаме – дайте сега този съд да го устроим поради едн-що си, пък след това друг съд и т.н.

После, аз искам да я попитам и за това, обаче тя пък излезе, явно не е интересен този дебат. Нали Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ имаха за идея и бяха приели като принципно положение да не се намалява щатната численост на съдилища, които са останали с трима съдии? Пак тихомълком от този принцип, който според мен се възприемаше като разумен от Съдийската колегия, се отстъпи и сега започваме да режем, с оглед на случая, от всички съдилища, където видим цифричките какви са – че са под средната натовареност. Ама под средната натовареност са различни съдилища и трябва да се гледат всички фактори там, за да се взима решение. А пък близо до логиката е, че най-скорошни мерки трябва да се взимат по отношение на най-натоварените съдилища, какъвто Бургаският районен съд в момента не е.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако няма други изказвания, режим на гласуване по предложената точка така, както е направено предложението. Който е за, гласува „за“, който е против, гласува „против“.

Резултат: 8 гласа „за“, 1 глас „против“. Има взето решение. Само да уточним за кога внасяме в Пленум. За 5-ти декември ли, колега Магдалинчев? (Б.Магдалинчев: 5-ти декември.) За 5-ти декември.

(след проведеното явно гласуване)

17. ОТНОСНО: Проект на решение за оптимизиране щатната численост на районните съдилища

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

17.1. ПРЕДЛАГА на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ на Пленума на ВСС **ДА СЪКРАТИ**, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна щатна длъжност „съдия“ в Районен съд – Царево, считано от датата на вземане на решение.

17.2. ПРЕДЛАГА на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ на Пленума на ВСС **ДА СЪКРАТИ**, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна щатна длъжност „съдия“ в Районен съд – Момчилград, считано от датата на вземане на решение.

17.3. ПРЕДЛАГА на основание чл. 30, ал. 5, т. 7 от ЗСВ на Пленума на ВСС **ДА РАЗКРИЕ**, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) щатни длъжности „съдия“ в Районен съд – Бургас, считано от датата на вземане на решение.

17.4. ВНАСЯ предложението в заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет, насрочено на 05.12.2019 г., за разглеждане и произнасяне.

(в залата влиза Даниела Марчева)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Продължаваме с точка 18.

Колега Марчева, имате думата по точка 18.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! Всъщност това е решение на Съдийската колегия, което се изпълнява в момента. То е по протокол от 12-ти ноември. Поискахме становища от районните съдилища по отношение на въпроса заповедните производства дали да останат подведомствени на районните съдилища или не.

Отговорили са 46 районни съдилища (аз поименно съм изкарала тези районни съдилища), които са дали изключително обосновани и пространни отговори. Това са: Кърджали, Панагюрище, Самоков, Сандански, Троян, Варна, Раднево, Добрич, Разлог. На практика от тези 46 районни съдилища, три районни съдилища считат, че не би било проблем заповедните дела да бъдат извадени от съдилищата. Всички останали (или както тук един от правните сайтове ги е сметнал – 93% от районните съдилища) са категорични в своята преценка, като считат, че трябва да останат подведомствени на районните съдилища.

Ние направихме с помощта на администрацията, правния отдел, едно обобщение на аргументите, които колегите са изложили „за“ и „против“ настоящата подведомственост. Те са качени, вярно, вчера бяха качени, ако искате, ако не сте запознати, аз съвсем накратко ще ги маркирам. (Реплика без микрофон: Къде са качени, защото аз...?) В точка 18 са качени, доклад. (Реплика без микрофон: не е в доклад...) А, не, обобщени предложения от постъпили становища. Всъщност тези аргументи повтарят и това, което са казали в заключителния доклад „Ърнст енд Янг България“, доразвити са от колегите. Бих казала, за мен

беше много приятна изненада от аргументацията, която са използвали – изключително ерудирано и професионално са подхождали.

Първият аргумент е, че заповедното производство е резултат от правораздавателна дейност, формира изпълнително основание и съответно тази дейност трябва да се извършва само от съд. Считат, че исковото производство по чл.422 от ГПК е продължение на заповедното производство, поради което се предполага, че един и същи орган следва да решава всички спорни въпроси, свързани с претенциите на заявителя.

Споменава се също така много важният аргумент по отношение на задължението за районните съдии служебно да следят за неравноправни клаузи в потребителските договори. Това произтича от приложението на един регламент – № 805/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета на Европа, който е по повод на едно питане, зададено от Хърватия. То е свързано с това дали нотариусите в Хърватия, на които е имало идея да бъдат предоставени производствата по принудително изпълнение въз основа на автентичен документ, или това са т.нар. „безспорни парични вземания“, съдът в Люксембург е отговорил, че в Хърватия нотариусите, действащи в рамките на представените им от националното право правомощия в производствата по принудително изпълнение въз основа на автентичен документ, не попадат в обхвата на понятието „съд“ по смисъла на този регламент, т.е. в светлината на това решение следва да се приеме, че ако в България заповедното производство бъде възложено на орган, различен от съда, има вероятност постановените от този орган заповеди за изпълнение да не могат да бъдат удостоверени като европейско изпълнително основание по силата на този регламент. Това колегите са го развили (почти всички) в своите отговори.

Извежда се като аргумент още, че ще се загуби значителен финансов ресурс за съдебната система, получаван от таксите по заповедните дела (всички те сочат, че заплащаните към момента държавни такси формират голям дял от собствените приходи на съдебната власт), което ще доведе на практика после до увеличаване на субсидията от държавния бюджет. Считат, че всеки орган, различен от съда, ще бъде по-неефективен и ще оскъпи допълнително заповедното производство, защото ще имаме обучение на нови служители, закупуване на техническо оборудване, софтуерни, мрежови продукти, създаване на нови практики, реорганизация и т.н., а всъщност няма индикации, че държавата е готова на тази стъпка.

Сочи се също така, че възлагането на заповедните дела на нотариуси или съдебни изпълнители би наложило законодателни промени на техния статут и увеличаване на щатната им численост. Би се отразило дестабилизиращо на правния оборот, защото тепърва ще се изясняват и ще се утвърждават нови практики. Считат, че районните съдилища разполагат с достатъчен административен, кадрови и материален капацитет, за да разглеждат заповедните дела и че те са от решаващо значение за структурата и състава на районните съдилища. Считат още, че достатъчно средства са вложени в обучение на съдиите, за да се обучават нови служители сега, и по-скоро би била мислима идеята да се възложи заповедното производство на съдебните помощници.

Аргументите против запазване на настоящата подведомственост, както казах, само три съдилища са изложили, и не бих казала, че има аргументация, която мога да разисквам, но все пак изкарах това, което е възможно. Контекстът на изложеното е, че: заповедните дела ангажирали сериозна част от времето на магистратите; препятствали да си гледат другата работа; удължавали

исковия процес. Единственият успешен модел за разтоварване, намаляване на натовареността е да се възложат заповедните дела на държавните съдебни изпълнители. Процедурата по заповедното производство била с административен характер, не била типична дейност по правораздаване и щяло да бъде по-целесъобразно от финансова гледна точка да се даде на държавните съдебни изпълнители.

Сега, ако ми позволите, за да не взимам отново думата, защото освен че се присъединявам към аргументите за запазване на подведомствеността, искам само да обърна внимание върху две неща. Първото е, че, разбира се, защото все пак сме Висш съдебен съвет и сме юристи, най-силният аргумент за мен в подкрепа на тази теза е, че заповедното производство както по замисъл и уредба в ГПК, така и с оглед задължителното тълкуване на Конституционния съд и от ВКС, то е съдебно производство. Съдът служебно проверява дали заявлението противоречи на закона и на добрите нрави и тази преценка винаги е дейност по правораздаване, а съгласно чл.119, ал.1 от Конституцията правораздаването се осъществява само от съдилищата, т.е. съдилищата имат правораздавателен монопол, за разлика от старата Конституция, която в чл.126, ал.2 допускаше изрично за определени видове дела да се създават със закон и други правораздавателни органи или особени юрисдикции. Граждански правни спорове (т.е. всеки един правен спор), не могат да се гледат по административен ред и поради факта, че контрол върху правораздавателна дейност може да бъде упражняван само от висшестоящи правораздавателни органи, а не от други органи извън тази система. Решаването на заповедните дела поставя и въпроса за стабилитета на акта, което при един административен ред е изключено.

По отношение на идеята за това да се възложи на държавните съдебни изпълнители, ще ви припомня и една дефиниция на проф.Сталев какво е правораздаването (цитира): *„Правораздаването е дейност за защита и санкция при правонарушение чрез разрешаване със сила на пресъдено нещо, на правни спорове от независим орган с участието на страните по него“*. Тук независим орган няма как да е съдебен изпълнител (държавен или частен), защото той е и орган по изпълнението, просто е немислимо; конфликтът на интереси, който се получава – да се издава изпълнителния титул и изпълнителния лист от същия орган, който провежда изпълнението. Затова, и понеже е дейност по правораздаване, издаването на изпълнителни титули не се осъществява от органи, които не са съдебни. Ще ви припомня, че и решенията на арбитражните съдилища са също винаги предмет на преценка от страна на съда при издаване на изпълнителен лист, т.е. в тази връзка има един логически въпрос, който възниква. Каква необходимост ще има заповедните дела да излязат извън съда, след като изпълнителният лист отново ще трябва да се издава от съда? Аз не виждам начин, по който това да се осъществи.

На следващо място. Срещу България има наказателна процедура за това, че не следи за неравноправни клаузи в заповедните дела служебно. И тази преценка може да се извършва само от съд, защото само съдът е този орган, който може да прецени дали една клауза в договора е нищожна и да не я приложи, или не. А от тази преценка е поставено изрично условие, за да не бъде наказана България, и е част от условията за прекратяване на мониторинга за наблюдение срещу България. С изключение на Швеция (Намесва се Б.Магдалинчев: Едното няма общо с другото.), във всички останали страни членки на Европейския съюз заповедните дела са в съдилищата. В Полша има един опит, който е с Централен заповеден съд, но според

екипа по проекта („Ърнст енд Янг България“, които презентираха окончателния доклад) имало силни възражения срещу този заповеден съд. Аз също не мисля, че е много рационално, защото предвид правната сложност на тези дела се опасявам, че няма да има много колеги, които ще имат желание да се занимават с толкова еднородна дейност. Нещо повече, заповедното производство и електронизация при засилване на гаранциите на защита на потребителите, според и този проект (неслучайно той е възложен от Европейската комисия), то е едно от условията за присъединяване на България към европейското икономическо пространство и банковия съюз. Само да ви припомня, че Европейската комисия е поставила, този проект и проектът за несъстоятелност, който върви паралелно към Министерството на правосъдието, като едно от условията за присъединяване на България към еврозоната. Неслучайно електронизирането е приоритет, който е поет от държавата пред Европейската комисия и е приоритет в още два проекта, които се реализират с европейско финансиране – това са проектът за Единния информационен портал и проектът за Единната информационна система.

На следващо място. Вярно е, че произнасянията по заповедното производство не представляват голяма сложност и не са значим фактор при определяне на натовареността на магистратите и то не трябва да води до изкривяване на статистиката, затова ние следва да сложим при определяне на реалната натовареност броя на исковите дела по общия ред, присъдите по същество, решенията по чл.235, но това няма да стане с изваждането на заповедните дела от съда, а с коригиране на Правилата за отчитане на натовареността. И в тази връзка една от идеите, която съществува, е да се приеме условно, например 10 или повече заповедни дела да се равняват на едно исково дело при отчитане на статистиката. Всъщност натоварването по

заповедните дела е свързано с комуникацията между страните и с връчванията, които са административни задължения, канцеларски, но не са свързани толкова с дейността по същество по тези дела. За мен по-важният въпрос е, че натовареността на районните съдилища, в голяма степен скрита, и в тази връзка освен електронизирането, решение за тази натовареност са и съдебните помощници, които следва да са част от структурата на свръхнатоварените съдилища. Затова по-съществено е, разбира се, да се разпишат изрично функции на съдебни помощници, да се въведат критерии за тяхното назначаване, атестиране, обучение, издигане, защото и сега те нямат интерес, извън този след това да станат магистрати, реално да продължат да работят като съдебни магистрати. Това всъщност е едно ефикасно средство, което в Германия и в Австрия са приложили за справяне с натовареността.

По отношение на държавните съдебни изпълнители само още нещо искам да кажа, за тази идея, която съществува в пространството. Освен липсата на доверие у държавните съдебни изпълнители, които да се занимават със заповедни дела, т.е. да издават изпълнителни листове и да събират вземания, това ще доведе до опасност всяко едно заповедно дело да прерасне в исково и на практика ще обезсмисли въобще съществуването на заповедните дела. Държавните съдебни изпълнители не са нисконатоварени в по-голямата си част и това ще доведе до необходимост от нови бройки, допълнително ще следва да се обучават и въобще нито общественият интерес, нито интересът на съдебната система на практика е в полза на аргумента да бъдат натоварени държавните съдебни изпълнители, извън факта, че не са магистрати и не осъществяват правораздавателна дейност.

И последно само искам да направя едно уточнение по отношение на бюджетните, това са вече аргументи по целесъобразност. С оглед броя постъпили дела годишно в съда, значи за миналата година

близо 390 000 дела са граждански, търговски и заповедни; 165 000 дела са наказателни. От гражданските дела, заповедните са близо 200 000. От тези 200 000 дела, по моя преценка, защото това са дела винаги с материален интерес и при тях съдебната такса се прибира предварително за разлика от една съществена част от административните и граждански дела, по които таксата не е пропорционална и примерно при неоценяемите искове и т.н., съдебните такси, които са събрани за миналата година, т.е., които осъществяват процент от приходите на съдебната власт, са близо 92 милиона от общо 114 милиона – целият размер на приходите към бюджета на съдебната власт. Тоест, основното перо са съдебните такси. От тези деветдесет и няколко милиона, по мои груби изчисления, защото няма статистика, която да укаже колко точно такси са събрани като стойност, като размер по заповедните дела, по мое мнение близо 40% от тези 90 млн. са всъщност такси, събрани от заповедните дела. Тоест, съдилищата ще се лишат от най-същественото си перо в приходите в бюджета, които има.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, колега Марчева! Откривам дебата. Всъщност ние в момента какво точно ще вземаме като решение (Д.Марчева без микрофон: ... това беше решението на Съдийската колегия.), понеже предния път пак дебатирахме във връзка с това какво решение ние следва да вземем? Колега Марчева, бихте ли ни казала, след като направихме тези неща – поискахме становища от районните съдилища, всъщност ние пред какъв проект за решение сме изправени? За да знаем накъде да върви дебатът.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви! Това, което е взето като решение предишния път от нас, е да се даде отговор на принципния въпрос дали заповедните дела остават към съдилищата или не, с оглед основния въпрос, т.е. това е въпрос в контекста на въпроса за

съдебната карта и оптимизация на съдебната карта, защото нали на всички е ясно, че изваждането на една трета от постъпващите дела годишно в съдилищата неминуемо ще доведе до едно прекрояване на съдебната карта, което нямам представа как точно ще се развие. Аз си мисля, че ако това е бил смисълът на това решение, което е взето предишния път, защото не е мое предложението – моето предложение беше да се запознаете с доклада и евентуално да съберем становища на районните съдии по отношение на самата технология така, както е разписана, за електронизация и дигитализация на производството. За мен лично никога не е стоял въпросът дали да останат или да не останат заповедните дела. Вижте, ВСС трябва да се концентрира реално върху стъпките за справяне с натоварването, а не да предлагаме мерки, които взаимно се изключват и са противоречиви. За тези, за които има ясна визия, има видим анализ, има подкрепа в съдийската общност, нека да тръгнем с тях да ги направим, защото иначе непрекъснато даваме противоречиви сигнали и в крайна сметка стоим на едно и също място. Затова моето предложение е да бъде приет докладът, ако, разбира се, нямате други забележки, предвид и това, което са изпратили като становища колегите, да изпратим тези становища (защото в тях има предложения конкретни, има коментари към този доклад), на екипа, който да ги съобрази, защото няма пречка те да си преработят доклада съобразно това, което съдиите са казали като коментар, и съответно или за сведение да го приемем, или да изразим одобрение – както прецените, но е добре да изразим някакво отношение, защото ВСС е основен бенефициент по този проект и най-малкото Европейската комисия е свършила достатъчно много за нещо, което е наша отговорност. (Реплика без микрофон, не се чува.) Да, програмата за структурни реформи, тя финансира този проект, тя е платила на този екип, на тази консултантска компания, която го е

изработила. (Реплика без микрофон: ... Европейския съюз.) Не, ние се водим бенефициент в такъв смисъл, че ще се ползваме от това, което те са извършили, но не сме бенефициент (може би така да кажа) в класическия смисъл. И слава Богу, че реално не работихме по този проект, защото аз считам, че качеството, което предложи тази консултантска компания, ние нямаше да можем да го достигнем.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Сега разбирам, че предложението за решение по тази точка е: приема за сведение този доклад, като във връзка с него бяха взети становища на районните съдилища, които в общи линии подкрепят също това, което е изложено в доклада. (Б.Магдалинчев без микрофон: Само искам да попитам – от 113 районни съдилища ... 46 ... изразили становище.) Само толкова са отговорили.

Колега Марчева, колегата Магдалинчев пита това ли са всички становища, които са изразени?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Другите съдилища (113 районни съдилища) не са изразили становища, така ли? (Намесва се О.Керелска без микрофон: Според мен са 118 районните съдилища. Общо съдилищата са сто осемдесет и...) (Говорят помежду си.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, във връзка с предложението за решение по тази точка откриваме дебата.

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз исках само да изразя съображение за това дали изобщо е допустимо да се доработва докладът, който е изготвен от фирмата, която е изпълнила това задание (то не е точно проект), с оглед постъпилите становища от районните съдилища. В крайна сметка има работен екип, който е участвал, фирмата е избрана, тя е дала своите резултати, т.е. ние излизаме някак си извън експертната преценка, ако сега укажем на изпълнителя да преработва или да допълва аргументите си с тези становища, които са изразени от

районните съдилища, още повече че ние предварително не обявихме подобно намерение, което ако бяхме го обявили, вероятно щяха и останалите повече от 50% от районните съдилища да изразят становище в този смисъл – в преобладаващия, или в обратния.

В заключение. Не считам, че е целесъобразно и изобщо не считам, че е допустимо да даваме указание или възможност за преработка на този доклад, още повече че ако ще го правим, ние няма какво да приемаме днес.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само за сведение, предложението е „за сведение“.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Казвам по отношение на допълнителното предложение, или така съм го схванала.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Екипът по проекта заяви недвусмислено (това се подкрепя и от кореспонденцията, която Европейската комисия осъществява общо между екипа и между нас – които сме представителите на ВСС по този проект), че всички забележки от страна на съдиите могат да бъдат съобразени от самия изпълнител. Така че няма никаква пречка – те не са толкова формални, слава Богу, в своята дейност, и са склонни да бъдат обсъдени абсолютно всички забележки, всички предложения и коментари. Така че, макар че срокът за изпълнение на този проект беше 14 ноември, те решиха да ни изчакат и от страна на Европейската комисия очакват всъщност становище все пак на Съдийската колегия по отношение на това дали приемаме този доклад дори за сведение. Поне трябва да изразим нещо, защото той касае нашата дейност.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ (без микрофон): В доклада пише: „Изработен за подпомагане на българските органи, в частност ВСС и български районни съдилища“. Така пише в самия доклад.

Колеги, предлагам ви диспозитив, както предложи колегата Марчева: Приема за сведение представения доклад. Съответно беше да бъдат изпратени становища или не. Това мисля, че може да бъде извършено и без изрична санкция в диспозитива.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): Не може да бъде. От една страна, имаме експерти, на чието становище почиваме, от друга страна, допълваме със становища на районни съдилища.

БОЯН НОВАНСКИ: Нали разбрахте, че проектът е в две части и аз не знам защо говорим всеки път едно и също нещо! Този проект е в две части. Финансира се от Европейската комисия. Първата част е приключила. Могат да допълнят становището на районните съдии, които са го дали, които са решили да го дадат. Да накарате всички 112 или 120 районни съдилища – това няма да стане, защото може и да не искат да дадат становище. Колкото са дали, толкова ще вземат предвид „Ърнст енд Янг“. Предстои втора част на този проект.

Втората част е много важна, защото тя вече включва техническо задание. И това го обясняваме вече трети път. Техническото задание ще включва софтуер и интернет комуникация в тази дигитализация на заповедното производство. Това, което се предложи миналия път и се коментираше, е нашето становище да вземем (на Съдийската колегия) заповедното производство ще седи ли в съдебната система или няма да седи. Проектът (и миналия път го казах) е изпълнен. Хората са си свършили задачата, взели са си парите, благодарение на много помощници и работа, която са направили. Това е приключило. Искане ви се, не ви се иска – то е направено, край! (Намесва се А.Дишева без микрофон: Добре, като е направено, как ще...) Не ме прекъсвайте! Не ме прекъсвайте! Ако ще го ползваме, ще им кажем ли, че ще го ползваме за нататък, при втория проект, или няма да го кажем? Ще решаваме ли сега заповедното производство ще седи ли в

съдебната система или не – това е въпросът, който е елементарен. Какво толкова има неясно? Това е! Предстои втора част на този проект и тя е техническа, същинска част.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не знам защо е това раздразнение. Всъщност аз исках да кажа същото нещо. Ако ще приемаме изпълнението по проекта, за което току-що г-н Новански заяви, че то е приключило, тогава не виждам на какво основание ще възлагаме допълване на този доклад. Това, извинявайте, са взаимно изключващи се твърдения. Или докладът е готов и ние само трябва да го приемем за сведение, или допълнително ще възлагаме той да бъде обогатен със становищата на районните съдилища.

И не съм изобщо изразила становище, че трябва да задължим съдилищата да изразят такива становища. Само че ако имаме намерение да включваме техните становища, или позиции, в доклада, което тепърва да възложим за дообработка, или допълване, трябваше да обявим това предварително, за да вероятно аргументираме, мотивираме по-скоро останалите съдилища също да изразят становище. Ако го бяхме направили, ако предварително бяхме обявили, че тяхното становище ще има такова голямо значение, е твърде вероятно да беше по-голямо участието. Това ми беше мисълта. И не виждам защо трябва подобно изказване да буди раздразнение, още повече че въпросът в крайна сметка какво решение ние в момента взимаме се постави и миналия път, и този път се поставя.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Никой не иска от вас да възлагате каквото и да е. Това е проект, който е приключил. Хората на добра воля ще вземат тези становища от районните съдилища и ще ги инкорпорират в техния доклад. Толкова! Това е. (А.Дишева без микрофон: Нали е

приключил ... тепърва ще доработват, това са...) Ама това си е тяхна работа, г-жа Дишева! Те на добра воля ще приемат ...(прекъснат).

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): Ами тогава няма да го приемаме, щом тепърва ще има друг доклад. Няма смисъл.

БОЯН НОВАНСКИ: Никой не Ви казва, че вие ще възлагате. Това е частен проект. Вие нямате нищо общо с него, вие не участвате.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А защо го докладвате тогава? Защо ни го докладвате?

БОЯН НОВАНСКИ (емоционално): Защото е свързан със съдебната система и със заповедното производство, заради това.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Нещо друго каза колегата Новански – че предстои втората част и тъй като втората част е техническа и тя вече е свързана с... (Реплика: Тя е конкретна.), да, и конкретна, просто се чака от нас да кажем дали да бъде технически разработвано за заповедните производства в съдебната система, или да бъдат извън съдебната система. На нас това ни е задачата, според мен, в момента. Нали така, колега Новански? Аз правилно ли Ви разбрах?

БОЯН НОВАНСКИ: Точно така е.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: За да може вече, когато се прави втората част, ние да имаме някакво принципно становище, макар че това наше становище и това разработване зависи от законодателната власт, което е малко „параграф 22“, т.е. ние можем да вземем каквото си искаме решение, но законодателната власт да направи каквото тя си иска. Но принципно ако трябва да вземем становище (поради това беше и процедурата да питаме и районните съдилища), аз си мисля – ето, колегите са си направили труда да направят общи събрания и да дадат становище – ние трябва да кажем все пак каква е нашата визия за заповедните производства, ако сме готови за дебат днес за това.

Колега Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз внимателно се запознах с доклада и със становищата на районните съдилища. Според мен е важно да изразим становище, защото това беше смисълът на отлагането от миналия път и доколкото разбирам, това е важно за втория етап за изпълнение на проекта. Проектният екип, в доклада не препоръчва изменения, включващи възлагане на заповедните производства на орган, различен от съда. Изложени са много сериозни аргументи, изведени и от регламента, който цитира колегата Марчева - 805/2004 г. във връзка с необходимостта от съдебно дирене, включително и в рамките на заповедните производства и от две директиви - 9313 и директива 200848 относно неравноправните клаузи в потребителските договори. Освен това, вярно е, че ние не можем да задължим всички районни съдилища да изразят становища, но трябва да уважим мнението, което са изразили тези 47 мисля на брой, от които по мои записки, само РС-Балчик е за това заповедните производства да бъдат извън съдебната система и РС-Костинброд, и Сливница, които считат, че е удачно да бъдат възложени на държавните съдебни изпълнители. Така че аз лично намирам за доста убедителни аргументите на колегите, които се позовават и на съдебна практика, и на капацитет и възможност по отношение на изградения вече опит в тази сфера, както изразяват становище за това, че става дума за сериозен времеви и финансов ресурс, ако трябва тепърва да се изгражда друг орган, който да поеме заповедните производства. Освен това, разбира се, не е без значение и това, което каза колегата Марчева, че това са сериозни приходи в съдебната система от такси по заповедни производства. Та, мисълта ми е следната: според мен, ако някой има сериозни възражения в обратна посока за това заповедните производства да бъдат изведени извън съдебната система, тук е мястото да го каже, да ги обсъдим, за да можем да трасираме пътя за

по-нататъшното развитие на този проект. Иначе, на този етап и нормативната база, и становищата, които са представени от районните съдилища, и аргументацията в доклада на проектния екип, са в посока, че е удачно заповедните производства да бъдат в съдебната система, тъй като това е правораздавателна дейност. Така че от тук нататък, ако някой има възражения по отношение на тези изводи, които са направени от проектния екип и по отношение на становищата на районните съдилища, е редно да ги обсъдим доколко те са убедителни, доколко могат да бъдат основание за законодателни промени, за да можем да излезем със становище, което да е основание за работа на втория етап от проекта. Това е моето становище.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз бях един от привържениците на идеята заповедните да излязат извън съдебната система. След като обаче се запознах с всички тези становища и освен това, след като използваме изказването на колежата Димитрова, преди две седмици, когато дебатирахме това, аз смятам, че проблемът е единствено и само в РС-София, а всички останали районни съдилища съвсем нормално и ритмично се произнасят по тези заповедни производства и там драма няма. Лично аз ще подкрепя идеята те да си останат в съдебната система, но дали ще бъдат централизирани или няма да бъдат централизирани, това е вече тема на друг дебат, който впоследствие може да се развие. Защото аз виждам и проблеми в този централизиран начин на разпределение на заповедните производства, ако не са налице други предпоставки, защото това създава проблеми за администрирането след това на тези заповедни производства. Но, аз мисля, че ние в момента трябва да кажем принципно каква визия има ВСС - дали да останат в съдебната система или не. Всичко останало е въпрос на следващи обсъждания.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Извинявайте, само едно изречение във връзка с казаното. Още повече, включително и от становището на СРС е видно, че те подкрепят оставането в съдебната система. Предполагам, че председателят не е направил произволно извод, без да изследва какво е мнението на колегите си. Мисълта ми е, че включително СРС, където действително има проблем сериозен с броя на делата за разглеждане и натовареността, включително те считат, че е редно да останат в съдебната система, като, разбира се, ми направи впечатление, че колегите имат и конкретни предложения по отношение на централизираното разпределение. Регистрирали са възможни проблеми, които могат да възникнат и предлагат и рационални решения, които би следвало да вземат предвид при следващия етап от проекта по отношение на централизираното разпределение.

ДАНИАЛА МАРЧЕВА: Точно това е целта на моето предложение: да се изпратят тези становища, в които има конкретика и които екипът може да вземе предвид.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам едно предложение, което много моля да бъде взето предвид и да се съобразява за в бъдеще от всички членове на Съдийската колегия, а предложението ми е: когато се внася точка в дневния ред винаги да има проект за решение. Защото, извинявайте, колеги, ние тук загубихме може би около един час в чудене на това като как да възприемем тази информация, за какво ни се поднася, във връзка с какво се поднася, трябва ли да вземем решение, какво е предлаганото ни решение и т.н. И в интерес на истината, доста противоречива беше информацията, която се подаваше от вносителите. Затова, много моля, а мисля и, че по принцип е имало такова изискване и досега, като се внася точка от дневния ред да има проект за решение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, аз и друг път съм изразявал становище по въпроса за заповедните производства и сега ще продължавам да си го поддържам - за мен, те трябва да бъдат изведени от съдебната система. В момента не се смущавам нито от отговорите, които са дали съдилищата, те са приблизително 1/3 от всички брой на районните съдилища от страната. Защо останалите 2/3 районни съдилища не са изразили позиция, това не мога да кажа и не знам каква е тяхната позиция. Но, така или иначе това не може да бъде и представителна извадка за позицията на районните съдилища по въпроса за заповедното производство. Аз продължавам да считам, че заповедното производство е проблем, който да ни даде картина за реалната натовареност на органите на съдебната власт и по-конкретно на съдилищата. Ние правим една натовареност със заповедното производство, която е куха, зад която не стои нито фактическа, нито правна сложност. И от там ние определяме численост на органите на съдебната власт, натовареност. Сами виждате, че в някои райони съдилища заповедните производства са 81%. Средно, заповедните дела формират около 49 или 51% от общия брой на граждански дела в страната. И ако ние продължаваме по този начин, без да взимаме предвид характера, фактическата и правна сложност на тези дела, ние правим една натовареност, която не е реална, не е обективна и не съответства на обективната даденост. Въпреки всичко, ние не се замисляме върху този въпрос, да отчитаме, примерно, с по-други критерии едно заповедно производство в сравнение с другите производства, а ги определяме на общ брой дела и нищо повече. И от там всички последици, които следват от това нещо. Аз мисля, че може /това може да бъде и решение на законодателната власт някога, това е тяхна работа/, тези дела спокойно да бъдат извадени. Аргументите ЗА и ПРОТИВ са почти еднакво равностойни. Много внимателно следях

доклада на Василева, в който се обосновават и едното и другото становище, така че могат да се почерпят основания и в едната, и в другата посока, почти равностойно. А защо се е получил отговор от тези 46 съдилища? - Много просто - защото са си създали усещането, че ще бъдат закривани съдилища./оживление/ Коментирахме го и това нещо. Ако бяха поставени на районните прокуратури по този начин, дали те щяха да се съгласят да бъдат закрити, нали? Така или иначе, ние сме органът, който може да има едно отношение по въпроса и да формира своето становище в тази посока. Съдилищата така са го решили, но факта, че не отговарят останалите 2/3, значи може да има и друго решение на проблема.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще взема отношение от изказването на колегата Магдалинов. Да, той е прав за това, че ние изкривяваме информацията за натовареността с тези заповедни производства. Но, тук стои принципно въпроса, къде е тяхното място, а не как ние ще ги отчитаме. Това за мен са две различни неща. Действително, аз смятам, че няма как заповедните производства, с оглед тези регламенти и всичко, което е изложено тук, да ги изведем от съдебната система. От нас зависи ние какви начини за отчитане ще въведем, за да може едно заповедно да не бъде равно на...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние сме го направили, просто трябва да го спазваме./Г. Чолаков: Говорите за СИНС.../

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз казвам, че заповедните производства не могат да ни бъдат само като бройка.

Колегата Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само в допълнение на колегата Магдалинов, по отношение на това доколко е представително мнението на районните съдилища. От един от предишните доклади,

които гледах, ако не се лъжа, на колегата Чапкънова, по проекта по който колегата Кояджиков беше координатор, там социолозите изрично бяха вмъкнали въпроса за СИНС-а, какво да е бъдещето му, кой от вариантите приемат на тримата предложители, и тогава, ако си спомняте в доклада на изпълнителя по този проект беше казано, че има един социологически закон или правило, в което се казва, че в случай на това, че 30% от релевантната аудитория е дала отговор, това е достатъчно за да се приеме достоверност на проучването. Така не може да се каже, че това е някакъв вид извадка, защото никой не прави социологически допитвания на 100%. Така че аз мисля, че е повече от показателно, а още повече, че аргументите ПРОТИВ това ... да е същата, не са рационални. За мен, най-големият проблем е това, че Конституцията не може да бъде нарушена. Това е основният проблем. От там нататък всички аргументи ЗА или ПРОТИВ са нецелесъобразни.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска, Вие искахте думата. /Тя отказва/

Колега Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Не съм уверен сега за целесъобразност. Сами знаете вече, че ние с г-жа Марчева сме на различни позиции, макар че сме в един екип. Истината е, че районните съдилища се превърнаха в слуги на електроразпределителните дружества, на „Топлофикация“ и банките. В по-голямата си част е така, особено в София. Ще ви дам малка статистика: 454 хил. дела, постъпили в годината 2018. Това са всички дела и наказателни и граждански, от тези дела малко под 200 хил. са заповедните дела. Истината е, че една нищожна част от тези стават искиви производства. Не съм правил сметка, но процентите са не повече от десет. Да си говорим за правно-раздавателна дейност, може би да, вероятно е така. Но, целесъобразно не е вярно, защото районните съдии /а в по-голямата си част те не го и

правят/ ги превърнахме в попълвачи на бланки, защото това е ... От друга страна има друго, в което се казва : „Правораздавателната дейност, Регламент 805, директиви относно..., таксите...". Само ще ви кажа, че в СРС от такси от заповедни производства има приходи от порядъка на седем и половина, осем милиона лева, което никак не е малко. От друга страна е казано още нещо. Само в Швеция, Сърбия и Хърватска заповедните производства са извън съдебната система. В Сърбия работата е по-различна, защото там частните съдебни изпълнители се занимават с тази работа, което е..., но те го правят хората. В интерес на истината, в Швеция системата работи и интересно защо те нямат проблеми с европейските директиви, а са страна-членка на ЕС. За Хърватия, Марчева го обясни. За мен основният въпрос тук е, и той преминава през съдебните помощници и тяхната роля - ако ще останат в съдебната система, с тази работа трябва да се занимават съдебните помощници. Защото каквото и да си говорим, пак казвам, исковите производства са много малка част от заповедните, се превръщат в такива. Това е дейност, която...не го приемам аз за правораздавателна, но ОК, такива са директивите, тази дейност е хубаво да я осъществяват съдебните помощници. /обсъждат помежду си/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Внимателно слушах, аз не съм голям специалист по заповедните производства, но съм категоричен в едно: ако ние, по някаква причина извадим заповедните производства от съдебната система, то имайте предвид, че тогава ние много сериозно ще поставим на въпрос дали въобще някои съдилища в тази страна трябва да продължат да съществуват. Защото има съдилища, в които заповедните производства са над 70% и от тази гледна точка, аз искам да попитам, ако махнем 65% от всички граждански дела в страната на

първа инстанция и ги дадем да ги разглежда някой друг, то тези съдии, които досега това са правили, те какво ще работят? Аз искам да попитам: в един съд, в който има 700 разгледани дела, защото знам и кой е, от които заповедните производства са 500 дела, ако този съд разглежда вече 200 граждански дела за цяла година, то тогава тези съдии в този съд какво ще работят? Защото ние не можем да ги уволним, не можем да ги назначим за съдебни помощници, за съдия изпълнители или да ги извадим от съдебната система. Ето защо, всеки който каже, че трябва да се извън съдебната система, трябва да отговаря на тези въпроси. Това е първото. Второ, аз все пак ви предлагам, тъй като това, доколкото разбрах не е нашия основен проблем днес, нека да гласуваме предложението да приемем за сведение доклада, който беше докладван и ако имате готовност /аз имам готовност за това/ да вземем принципно решение - дали и колко от нас считат, че принципно те трябва да останат в рамките на съдилищата и колко трябва да излязат извън съдилищата. От там насетне е въпрос на техника, на довършване на този проект, за който споменаха колегите, и да вървим напред.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: /извън микрофона/ Аз няма да се повтарям, защото това исках да кажа и се присъединявам към казаното от колегата Шекерджиев, на г-жа Пашкунова и Вашето. В този проект се изпълняват условията на съществуващата нормативна уредба в момента. Да, важно е да кажем нашето виждане заповедното да остане ли в съдебната система или не. Останалото наистина е техника и освен съдебните помощници имаме и едни съдии по вписванията, които ако бъде променен статута и станат съдии, също биха могли да бъдат в помощ и има изразени такива становища. Обаче това е дебат, който мисля, че не е за настоящото заседание. Да го приемем за сведение и...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Трябва да изразим принципно становище, каква ни е визията за заповедните производства. Счита ли Съдийска колегия, че трябва да останат в съдебната система или да бъдат извън. Като не коментираме къде отиват, засега, само принципно.

Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз щях да кажа, че подкрепям г-жа Димитрова в последното ѝ изказване - да го приемем за сведение, защото действително в едната и в другата посока има още какво да се мисли. Детайлите тепърва предстоят. Ето, виждате, че отново се поставя въпроса за натовареността, за СИНС-а, за много други неща. Така че според мен - за сведение.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз съм много объркана от това, което се случва и то се случва нееднократно. Предоставят ни се на внимание материали, които ние трябва да четем и миналия път се каза, /перифразирам, но смисълът беше такъв/ „очаква се в хода на дебата да изникнат решения“. И изведнъж сега от идеята, че ще приемем един доклад за сведение, от идеята да чуем и становищата на районните съдии, се оказва, че ние трябвало днес да вземем решение по въпроса за мястото на заповедните производства. Мен лично това ме смущава. И подкрепям виждането от каква ли подкрепа се нуждае, след като е толкова принципно положение, че когато се внася някаква точка трябва да има идея какъв е смисълът от внасянето ѝ и какво предложение за решение се прави. Сега, в рамките на втората половина от днешния дебат се прави предложение за второ решение, да изразим становище за мястото на заповедните производства. И понеже вероятно ще се подложи на гласуване и този въпрос, аз съм смутена от някои от обсъжданията, които изобщо не са изчерпателни, но например, как ще възлагаме на съдебните помощници работата по заповедните

производства, като в тази позиция аз долавям и намерение да се увеличи броя на съдебните помощници в районните съдилища, та, как ще възлагаме на съдебни помощници, които също не са магистрати /излишно е да аргументирам защо/, а пък не можело да се възложи на държавни съдебни изпълнители, които също не били магистрати. Къде е тук аргумента? Да може съдебният помощник да го прави, а пък някой друг да не може, който не е наречен от закона „магистрат“. И, освен това, как ще се произнася съдебният помощник по наличието или липсата на неравноправна клауза, което със сигурност е правораздавателна дейност. И другото, което ме смущава: г-жа Димитрова каза „при сега действащата правна уредба“. Да, точно така, при сега действащата правна уредба следва да бъде изпълнено заданието по този проект, както в неговата първа част, така и в неговата втора част. И аз питам, защото ние вече сме пред прага /каза г-н Новански/ на възлагането на втората част от проекта, как ще възложим централизирано разпределение на заповедните производства при сега действащата правна уредба, /взимам цитати от изказвания на колегите/ след като сега действащата правна уредба установява правила за местната подсъдност? Как ще се случи това нещо? От една страна, това да е проекта съгласно сега действащата уредба, от друга страна - да разпределяме централизирано, без да държим сметка за местната подсъдност. На следващо място, аз считам, от това, което каза г-н Новански, че тепърва предстои изработване на техническо задание, че това техническо задание следва да бъде внесено на заседание на Съдийска колегия, да изразим становището си по него, защото представянето на Съдийска колегия само на резултата от някакъв проект, просто е нецелесъобразно. Днес се каза, че се внася този доклад и резултатите от изпълнението на първата част от проекта, защото касаело дейността на съдилищата, иначе проекта бил частен. И

ако по този начин ни се внесат резултатите от изпълнението на втората част на този проект, каквото и да било становище от наша страна, би било несвоевременно, безпредметно и абсолютно безполезно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз съжалявам, че взимам за пореден път думата, само че мислех си, че няма да се наложи да го кажа. Съзнавате ли, колеги, какъв театър на абсурда в момента се разиграва?! И как изглеждаме отстрани за колегите.../прекъсната е от А. Дишева: Вие сте в основата на сценария, г-жо Марчева./ Моля Ви, не ме прекъсвайте! Аз Ви слушам винаги внимателно, за разлика от Вас. Разиграва се сценарият, защо няма проект за решение. Видите ли, това е най-важният и съществен проблем, който съществува в момента./репликирана е от О. Керелска/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска, моля Ви се, нека се изслушваме!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Това, което се изисква от нас, е да не сме чиновници. А ние се държим като чиновници, и то бих казала доста посредствени чиновници. Защото от нас се иска да вземаме управленски решения, а в случая какво правим?! Ние излизаме с аргументи „ама, няма диспозитив!". Сякаш ако няма диспозитив тази колегия не може да вземе решение ли? Като няма проект за решение, ако ние не сме го сътворили - толкова ли сме безпомощни, че не можем сами да преценим какво трябва да се вземе като решение? Толкова ли сме лишени от разум и от незнание, и сме некомпетентни, че не можем да изразим становище по един доклад, който е направен. Дори и не сме го чели, както виждам аз. Защото ако го беше чела колегата Дишева, нямаше да пита един от кандидатите за административен ръководител какво мисли за връчването на книжата, при електронизация и дигитализация на

заповедното производство, защото там е написано много добре цялата технология, как се извършва връчването. След електронизация е дадено етап по етап. Но, ние не сме го прочели очевидно! Две седмици, три седмици реално, не са стигнали докладът да бъде прочетен в цялост.

По отношение на законодателните изменения. Разбира се, пак казвам, ако бяхте прочели доклада, щяхте да видите, че вътре са дадени точно конкретни предложения кои нормативни актове да бъдат изменени. Тази реформа в заповедното няма как да мине без законодателни изменения, това е ясно. Това е един пакет, който върви едновременно с техническото задание. Ето, сега сама казвате, че трябва техническото задание да мине за одобрение. Ами, разбира се, и поради тази причина аз смятам, че и този доклад следваше да мине, защото това е една от най-съществените брънки в нашата дейност - съдебната карта, Защото заповедните дела са част от съдебната карта - това е част от въпроса за съдебната карта. Няма нужда да го повтарям за N-ти път.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност няма да влизам в темата за съдебните помощници, а ще повторя това, което казаха колегите Пашкунова, Шекерджиев, и Вие, г-н председател, и колегата Марчева, и колегата Новански. Ние имаме един проект, който проект е писан за заповедното производство в съдебната система. Ние в момента няма какво друго да направим, защото заповедното производство е в системата. Съгласили сме се да работим по този проект за да разтоварим натоварените съдилища и да разпределим равномерно дела с фактическа и правна сложност между всички съдилища в България. Не считам, че трябва да навлизаме в подробности по отношение на това, на кого да се възложи заповедното производство,

защото първо трябва да изразим нашата визия. Ако седим на тази маса до ден днешен без визия за заповедното производство - вътре ли да е в системата или извън системата - не знам точно какъв капацитет имаме, не знам още какво трябва да покажем. Затова, за нас е важно да кажем на колегите, ние какво считаме за заповедното производство. Колкото и да си говорим, нито г-н Магдалинчев ще ме убеди в неговата теза, нито аз ще го убедя в моята теза. Така че всеки има аргументи. Нека да гласуваме каква ни е визията за това производство, от там нататък да мислим, в зависимост от хипотезата, която ще надделее, как ще се развива това производство. Не виждам защо трябва да се заяждаме в момента за този към момента добре изработен проект. Да дадем шанса да приключи, защото по него са работили много наши колеги от районните съдилища, които са предвидили ред подробности от заповедното производство по сегашната нормативна база - няма друга. Затова предлагам да го приемем за сведение и да си изразим становището като колегия - остава ли заповедното производство в съдебната система.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Във връзка с изказването на колегата Димитрова, аз смятам, че след като ние попитахме колегите районни съдии, какво мислят те, следва ние да кажем какво мислим като кадрови орган. Всъщност заради това го отложихме преди три седмици. Десет дни, да, извинявам се за срока. Но обявихме, че отлагаме, за да можем да формираме решение във връзка с мястото на заповедното производство, след като чуем колегите от районните съдилища. Навсякъде, по всички медии казват, че сме направили това ние - Съдийска колегия. И аз така го възприех, затова сега смятам, че трябва да изразим становище къде според нас е мястото на заповедните производства.

Колега Дишева, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Позволявам си отново да взема думата, защото отново тук лични нападки бяха направени и освен това неверни твърдения. Аз, за себе си съм убедена, че мога да формирам решения, в рамките на един дебат, стига да е зададен правилно формата на този дебат, темата на дебата. А тази точка от дневния ред /мисля, че го казах/ беше внесена като „приемане на доклад, за сведение“. И следващите решения, които трябва да се вземат, някак си изникнаха в хода на този дебат, като миналия път изрично беше казано, че точно това е смисълът - в хода на дебата да бъдат формулирани решения. Заради това ми се струва принципно неправилно да се иска изразяване на становище, на информирано решение да бъде взето, по тема, която не е зададена. А, и тук имаше някакво много силно изказване от г-жа Марчева, вероятно също ще го перифразирам, защото не успях да го запиша, но смисълът беше, че аз работя по сценарии. Ако, преди г-жа Марчева, че има сценарии, доколкото точката е внесена от нея и формата се задава от нея, то би следвало тя да е основният сценарист. На следващо място, за това дали съм чела или не съм чела материалите, г-жа Марчева, между другото, може да изразява обосновано и категорично становище по отношение на собствената си подготовка и присъствие на тези заседания, на заседания на комисиите. Нека да не прави това по отношение на други членове. А доколкото се касае до въпроса, който зададох на един от кандидатите за днешните избори за административни ръководители, между другото, той беше изведен именно от материалите по тази точка, за да видя неговото становище какво е, като съдия от районен съд. И, между другото, когато стигнем до дебата за връчването на съобщения в частност на заповед за изпълнение по електронен път, аз ще изразя становището си на този настоящ етап от развитието на електронното правосъдие, как би било възможно това, особено на физически лица, които към настоящия

момент не са задължени нито да имат електронен подпис, изобщо като как това в конкретния момент ще бъде осъществено. Както на всички ни е известно, електронното правосъдие е въпрос, който няма да бъде разрешен утре или в друг ден.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз предлагам да приключим дебата, ако няма други предложения, като пристъпваме към гласуване на диспозитива: първо, приемаме за сведение доклада, който е предложен за обсъждане; второ - Съдийска колегия на ВСС взема становище къде да бъдат заповедните производства, съответно в съдебната система или извън нея. И стигаме до третия вариант на диспозитив, това, което предложиха колегите Новански и Марчева, да изпратим всички становища на районните съдилища на фирмата, която работи по този проект.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вторият диспозитив може ли да повторите пак?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Съдийска колегия на ВСС приема решение, съответно, заповедните производства да останат в съдебната система и против да останат в съдебната система.

АТАНАСКА ДИШЕВА: По отношение на предложението Ви за вторият диспозитив, моля да подложите процедурно на гласуване въпроса дали днес да проведем гласуване по този въпрос. Прочетох внимателно решението на Съдийска колегия от 12 ноември 2019 г. по т. 18.1. и там не сме взели решение, че ще гласуваме по този въпрос. Указанието е до съдилищата, да изразят аргументирани становища и предложения относно подведомствеността, относно заповедните производства. Но по никакъв начин не сме обявили, че ще вземем решение по този въпрос на днешното заседание. Още повече, / за трети път казвам/ нямаме внесена такава точка от дневния ред. Това е процедурно предложение, да подложите на гласуване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: По процедурното предложение на г-жа Дишева аз не възразявам. След като се нуждае от време да се изработи становище, няма проблем на следващото заседание да се занимаем с този въпрос. След като тя не е готова, аз нямам нищо против следващия път...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тоест Вие ще гласувате в подкрепа на предложението./рязко се намесва А. Дишева: Г-н Новански, аз не съм казала, че не съм готова, просто има нужда от публичност този въпрос!/ Колеги, нека да продължаваме по предложението, което беше направено от колегата Дишева, то е процедурно и трябва да бъде гласувано преди останалите предложения, а именно: гласуваме дали днес ще гласуваме принципното становище за заповедните производства и тяхното място в съдебната система или извън. Който е в подкрепа на предложението на колегата Дишева да се включи „ЗА“, който е против гласува „ПРОТИВ“.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Значи, който смята, че днес можем да вземем принципното решение гласува ЗА.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Който е ЗА днес да гласуваме, гласува ЗА.

Резултат: 9 гласа „За“; 2 гласа „Против“. Значи ще гласуваме и мястото на заповедните производства.

Гласуваме по първия диспозитив - приемаме за сведение доклада. Режим на гласуване.

Резултат: 11 гласа „За“; 0 гласа „Против“.

Гласуваме дали заповедните производства да останат в съдебната система. Гласуваме за оставане на заповедните производства в съдебната система.

Резултат: 9 „За“; 2 „Против“. Има взето решение.

И точка трета - да изпратим всички становища, за сведение на изпълнителя по проекта.

11 гласа „За“; 0 „Против“.

Кажете, колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз направих предложение, което може би като диспозитив не формулирах, но да се предостави за обсъждане на Съдийската колегия, техническото задание за втората част от работата по проекта, това, което г-н Новански каза. Нека да вземем такова решение, ако, разбира се събере мнозинство, за да може да обсъдим релевантните въпроси за включване в това техническо задание, а не пред нас да се поставя готовият продукт без да имаме възможност да изразим становище по параметрите, по които трябва да се работи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, формулирано е предложение да диспозитив, подлагам го на гласуване така, както го формулира колежата Дишева. /говорят помежду си/ В режим на гласуване сме колеги, по предложението на колежата Дишева.

Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: „Указва“ или „задължава“, както искате, колеги, на проектния екип да внесе за разглеждане в Съдийска колегия на техническото задание на втория етап по проекта. Нека да ги задължим, пък те ако не желаят тогава ще вземем предвид това обстоятелство, при приемане на резултатите от изпълнението на проекта. Много ли е сложно това? Сега ни предоставяте за сведение доклада. Аз не мога да разбера защо е това противопоставяне!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, моля ви, в режим на гласуване сме.

Резултат: 7 гласа „За“; 4 гласа „Против“. Има взето решение.

/след проведеното явно гласуване/

18. ОТНОСНО: Обобщени становища и предложения относно подведомствеността на заповедните производства във връзка с Доклад относно целите и обхвата на предложения за реформи в заповедното производство в България, съгласно решение на Съдийската колегия по Протокол № 37/12.11.2019 г., т. 18

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

18.1. Приема за сведение Доклад относно целите и обхвата на предложения за реформи в заповедното производство в България.

18.2. Изразява становище, че заповедните производства следва да останат подведомствени на съдилищата.

18.3. Изпраща за сведение всички получени становища от районните съдилища на консултантската компания „Ърнст енд Янг България“.

18.4. Указва на проектния екип да внесе за обсъждане в Съдийската колегия техническото задание, предмет на следващ етап от проекта за реформи в заповедното производство.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Приключихме с тази точка от дневния ред и зацикляме към следващата./приятно оживление/

Точка 19, имате думата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, както ви е добре известно на 13 декември 2018 г. беше формирана една работна група за приемането на Правила за индивидуалната оценка и резултатите от дейността на съдиите и съдебните служители в специализираните органи на съдебната власт. Групата беше обща и за съдилищата и за прокуратурите. ...излезе, че единствено аз съм работил в интерес на специализираните органи, някои така го изрекоха, не, аз не бях определен първоначално в онази работна група, в последния момент

изявих желание да се включа. Цяла година нямаше никакъв резултат, работната група не работеше и когато дойде постановлението на Министерския съвет за целево отпускане на средствата в размер на 2 млн. лв. тогава ..., какво става, вие какво, тези правила няма ли да се изработят? И тогава решихме още в началото, аз го споделих и с някои от членовете на работната група, и се реши в началото на септември месец да започнем да подготвяме правилата. Така или иначе, останах аз единствено от Съдийската колегия заедно с колегите от специализираните органи, а и тези, които пожелаха да присъстват, тук на заседанието, и те. Изготвени бяха правилата. На 12 ноември Съдийската колегия прие решение, с което реши да се отложи точката, да се сформира нова работна група само от съдии, т.е. само от Съдийската колегия и с участието на колеги съдии и от служители от специализираните съдилища - Апелативният специализиран наказателен съд и Специализираният наказателен съд. Тогава в това решение Съдийската колегия ни задължи да се изготвят тези правила в двуседмичен срок и да се внесат в заседание на колегията за тяхното, съответно, разглеждане и приемане. Тогава се прие, че председателят на Върховния касационен съд ще определи двама колеги съдии от Наказателната колегия на Върховния касационен съд. Ще ви кажа, заседанието беше насрочено максимално бързо на 19 ноември, за да можем да спазим този двумесечния срок. На 19 ноември, малко преди това, получихме писмо от председателя на Върховния касационен съд, в което ни уведоми, че Наказателната колегия на Върховния касационен съд не се ангажира с излъчване на участник в изпълнение на посочения ангажимент, буквално цитирам писмото, подписано от председателя на ВКС. Така или иначе, ние започнахме работа. Колегата Марчева отсъстваше по служебни причини. /Д. Марчева: Не, в болничен бях./ Само казвам, че отсъстваше, но представи становище по този въпрос.

На заседанието на 12 ноември аз попитах всички участници в работната група ще ползваме ли изработените преди това правила, които бяха представени на 12 ноември? Всички се съгласиха, никой не каза нещо против тази посока, че ще бъдат използвани като основа също изготвените вече към онзи момент правила от предишната работна група. Така започна дейността си работната група, но сега искам да ви кажа, че сутринта когато дойдох на работа видях, че е постъпило становище от колегата Димитрова. Отделно от това, когато дойдох тук в тази зала изпълняващият длъжността „главен секретар“ ме уведоми, че има становище и от председателя на ВКС. Това не е становище на колегите наказателни съдии, а това е становище на председателя на ВКС. Разбира се, той като член на Съдийската колегия има право на такова становище. Сега, ще Ви кажа, преди да започнем да обсъждаме правилата, за мен становището на колегата Димитрова е сериозно и обосновано. Общо взето тя поддържаше и своето становище в работата на работната група на 19 ноември, че изречение второ от чл. 233, ал. 6 трябва да се обвързва с натовареността. Това е и нейният аргумент, като цяло, в становището, което допълнително е представила. Колегата Димитрова тук в това си писмено становище извежда и няколко показателя. Ако съдийската колегия, членовете на съдийската колегия вземат решение да обсъждаме тези неща, аз считам, че това ще доведе и до промяна на критериите или показателите, които са заложили в правилата към настоящия момент в работния им вариант и да знаем какво да правим. Дали да отложим разглеждането на точката от дневния ред с оглед допълнително постъпилото становище /и едното, и другото/ или това може в движение да се направят промени в показателите, които са заложили от работната група? Това искам да го знам, защото в края на краищата, аз пак казвам, становището е мотивирано с решенията на Конституционния съд, на Прокурорската колегия и

практиката, при което може да доведе до друг резултат на това, което сме предложили, групата.

Колегата Димитрова поиска нещо да каже.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Изобщо не съм внесла становището, за да се отлага точката. С ясното съзнание в каква хипотеза съм, аз не желая моите колеги нито от специализираните съдилища, нито от общите съдилища да бъдат ощетени по някакъв начин. Съдебната власт е поставена в такава хипотеза и съзнавам отговорността, че може би самите ние, като Висш съдебен съвет, сме виновни за това, защото целевите средства трябваше ние да ги поискаме, когато..., да не чакаме да бъдат отпускани, а да ги поискаме, поради което може би има известно объркване в цялата процедура. Но понеже в работната група аз бях единствената на противното становище и то принципно противното, което изразих и миналия път за мястото на изречение второ в ал. 6, в чл. 233, както и колегата Марчева, да, само че понеже я нямаше в работната група, затова счетох за необходимо да обясня, че не отстъпвам от становището си за принципно различие, но в хипотезата, в която сме подложени и по рационалните съображения, които мисля, че съм изложила, включително и в т. 2 от това становище, аз ще гласувам за тези правила и работих за тези правила. Това, че съм посочила показатели или критерии, изведени от конституционното дело, от всички, които са изразявали становище по въпроса на чл. 233, ал. 6, не казвам, че не са взети предвид, напротив показателите са част от тези критерии, поради което и се съгласих в работната група, и работих и поддържах тези критерии. Самата аз, признавам си, не знам какво означава и как по друг начин да бъде изведен този резултат от дейността на тези колеги и органи, съответно, специализирани, и не намирам логика в това те сами по себе си да се състезават по някакви

показатели, поради което изложих това становище, поради което единственото, което предлагам е, мисля че го обсъждахме в комисията, но не знам защо не сме го изписали, все пак натовареността да се взема предвид, защото, да, няма каква друга база да има за това, но не съм против.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само една реплика. Да, извинявайте, г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Написах го и с оглед на това, че ако законодателят не направи своевременно тълкуване, ние следва по-детайлно да помислим следващия път, включително и да внесем промяна в Правилата за допълнително възнаграждение на всички останали магистрати, нещо което се коментираше и в комисията.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, ние и в работната група обсъждахме този въпрос. Ние имаме задължение да изготвим такива правила и това трябва да бъде направено. Въпросът за натовареността, за който и в миналото заседание стана дума, че трябва да бъде съобразена, ние сме положили максимално усилие да го направим, като в чл. 5 от проекта на правила, които се предлагат, сме изхождали от това, че всъщност основен измерител на натовареността е коефициентът за тежест на съответното дело, който се явява според чл. 13 от Правилата за оценка на натовареността на съдиите еквивалент на необходимото време за разглеждане и приключване на съдебните дела от различен тип и който отчита аспекта на фактическа и правна сложност. Затова и показателите, които сме посочили в чл. 5 са свързани с брой и вид на разгледаните и разпределени дела, брой продължителността на съдебните заседания, брой на обвиняемите и подсъдимите, спазване на срокове и т.н., качество на правораздавателна дейност. Част от тези показатели са залегнали в Приложения 2 именно към правилата за

оценка на натовареността. А по отношение на дискусията, която водихме за съотнасянето на изречение първо и изречение второ от чл. 233, ал. 6 ние сме сезирали с искане за автентично тълкуване парламента. Такова искане ще бъде прецизирано в Правната комисия в идния понеделник и се надяваме да получим отговор, което може да е основание впоследствие за промяна на тези правила и обвързването им с допълнителни показатели. Така или иначе обаче, с оглед спецификата на специализираните съдилища, ние сме направили опит именно да изходим от натовареността на съдиите, като сме обвързали тежестта като фактическа и правна сложност на делата с индивидуалната оценка за резултатите. Това е, което сме направили.

По отношение на становището на председателя на Върховния касационен съд. Въпросите, които той поставя, аз съзирам в две основни групи. Първата е.../Г. Чолаков: То не е подписано това, даже?!/ Ами така или иначе е сложено на нашите монитори. /Намесва се Г. Чолаков: Как, на колежата Димитрова е подписано?!/ Сложено е към материалите и затова мисля да взема отношение съвсем накратко.

/Николай Найденов - и.д. главен секретар показва на Георги Чолаков, че становището от председателя на ВКС е подписано./

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА /продължава изказването си/: Първият въпрос ние го дискутирахме в работната група. Защо е различен режимът при индивидуалната оценка на резултатите от дейността? Защо в единият случай ние работим с помощни комисии, когато се формира индивидуална оценка за резултатите от дейността на съдиите, а по отношение на председателя на Специализирания наказателен съд и Специализирания апелативен съд сме възложили само в компетентността на съответните административни ръководители? Аргументите на членовете на работната група бяха, че в единия случай подлежат на индивидуална оценка на резултатите

множество съдии, т.е. всички работещи в съответните специализирани структури, поради което за да може да бъде подпомогнат административният ръководител, чиято компетентност е да издаде такива заповеди за допълнително възнаграждение, се създават помощни комисии. Сложихме обаче една думичка „може“, което значи, че в рамките на неговата оперативна самостоятелност е да прецени дали той само ще направи тази индивидуална оценка или ще възложи на помощни комисии, които, разбира се, предлагат индивидуална оценка, която пак е в рамките на неговите правомощия той да прецени дали е меродавна или не и да формира решение. А по отношение на административните ръководители на Специализирания апелативен и на Върховния съд, тъй като става дума за индивидуална оценка на резултатите само на един административен ръководител, не сме предвидили помощни комисии. Разбира се, ако имате аргументи в обратна посока и за уеднаквяване на режима, няма пречка и той да работи с помощни комисии, което според нас е по-демократично. Така че, това по първия въпрос. /Намесва се Б. Димитрова: Уеднаквяване на хипотезите - принос, конкретен резултат и натовареност./ Така, това може да бъде обсъдено. А по отношение на другото, което се предлага в становището, че се работело с общи и неясни понятия, например като „допълнителни дейности“, които сме включили в показателите и „принос“, говорим за чл. 5, ал. 1, т. 6 „цялостен принос на съдията към дейността на съдебния орган през оценявания период и участието му в допълнителни дейности във връзка с функционирането на съдебната власт“, трябва да кажа, че такава терминология се използва и в правилата за оценка на натовареността - чл. 20, ал. 4 говори за такива допълнителни дейности и в Наредба № 2 за показателите, методиката и реда за атестиране на съдиите. Чл. 32, т. 5 също говори за извън служебни дейности, като са конкретизирани - лекторска дейност, работа

в работни групи, т.е. такива допълнителни дейности, които са извън преките служебни задължения. Това сме имали предвид. Ако считате, че е необходимо, с оглед по-голяма конкретика, няма пречка да ги изброим, но така или иначе наши нормативни актове, които ние сме приели, подзаконови такива, също работят с такава терминология, така че аз лично не виждам нищо притеснително в използваната терминология „допълнителни дейности“.

Тъй като съм член на работната група дължа тези разяснения на колегите.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще предложа едно принципно процедиране при обсъждането. Аз ще ви моля, който има нещо против определени текстове, да ги поставим на обсъждане, защото ще стане доста хаотично, ако като цяло обсъждаме тези правила. Затова, който има някакви възражения по определени текстове, моля да го каже, за да можем да продължим по-нататък.

Ако искате да почнем текст по текст.

Колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, само да кажа, в работната група тези правила, аз изложих каква е била позицията на г-жа Димитрова и тя я допълни. В работната група, когато приехме тези правила имаше единодушие по всички тези въпроси и не сме имали разминаване по нито един от тях. Аз ги поставих тези неща, защото постъпиха допълнително тези становища и най-вече становище на председателя на ВКС, че 14-дневният срок, който е даден, не му е достатъчен, с оглед ангажиментите, които има. Аз мисля, че един ръководител..., колеги, аз ще ви кажа, че тази разпоредба е взимствана от разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Правилата за определяне изплащането на средства за допълнителни трудови възнаграждения, така че няма никакво разминаване и в тази посока.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Извинявайте, колеги, тъй като и на работната група се постави въпросът да не се приема от колегите от общите съдилища, че тези правила до известна степен са дискриминационни по отношение на останалите съдии, изрично даже, ако ви е направило впечатление в доклада сме го посочили. Ние предлагаме, ако бъдат приети тези правила в този им вид, тъй като те са съобразени с изискванията на закона за допълнително материално стимулиране до 6 заплати, което разбира се зависи от финансови ресурси, до 6 може и да е 1 заплата, за да не бъдат различно третираны съдиите от общите и от специализираните съдилища, ние смятаме, че е редно да се променят правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения в чл. 4, където също да се пише, че става дума до 6 работни заплати, за да могат да бъдат поставени при едни и същи..., възнаграждения, да, извинявайте, то пише „основни месечни заплати“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, предлагам ви, който има възражения по определени текстове от 1 до 10 са текстовете на тези правила, говоря за основните, после допълнителните, моля да каже къде са му възраженията, за да може да ги обсъдим тези възражения и да продължим по-нататък.

Колега Дишева, имате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз мислех, че трябва да вървим текст по текст и тогава да се казва, но щом този начин предлагате. Аз и миналия път, мисля, че изразих становище по чл. 4 в ал. 1 предлагам думата „могат“ да отпадне. Това, което г-жа Пашкунова каза, „При изготвянето на оценките, административните ръководители на Специализирания наказателен съд и на Апелативния специализиран наказателен съд могат да се подпомагат от помощни комисии“ да стане „се подпомагат от помощни комисии“. Това беше предишният текст и не

знам защо сега е преминато към този вариант. Аз предлагам „могат“ да отпадне. И в продължение на същата логика ще кажа две изречения след това, всъщност за моята логика, в продължение на същата логика в ал. 8 на чл. 4, става въпрос за оценката на административния ръководител на Апелативния специализиран наказателен съд. Сега е предвидено, че се определя от председателя на ВКС или оправомощен от него заместник, да придобие същата редакция като ал. 1 „след подпомагане от помощна комисия“. Логиката е същата. Няма основание председателят на ВКС еднолично да определя оценка, а във всички останали случаи да се подпомага от комисия. А логиката ми за задължителното подпомагане от помощна комисия е, че все пак става въпрос за колегиален орган, вярно помощен, но колегиален орган, който поради това ще може да извърши по-цялостна преценка. Вярно е, също така, че административният ръководител ще е този, който ще определи основанието и размерът на допълнителното възнаграждение, но когато има определени фактически констатации и съответни изводи на помощния орган, тази помощна комисия, тогава той ще трябва да се аргументира защо не ги възприема. Така че, в един и същи смисъл са ми предложенията и за ал. 1 и за ал. 8 комисиите да са задължителни.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други предложения имате ли, колега Дишева?

АТАНАСКА ДИШЕВА: По чл. 4 не. А, за други текстове не, не.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре. Колеги, дебатът е във връзка с чл. 4, ал. 1 и чл. 4, ал. 8. Слушам ви, колега Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, само ще припомня, че първоначалният вариант, който беше обсъждан на 12 ноември беше точно така. Категорично там си имаше помощни комисии, обаче сега, след като тогава чухме аргументи в тази посока, в обратната посока /Ат. Дишева: Нямаше./ Имаше. Ние и при обсъждането, повторното връщане

на правилата, решихме да дадем една възможност за административния ръководител да прецени дали ще има нужда той от помощна комисия или няма. Ако той прецени, че има нужда от такава тогава ще се назначи такава. Ако няма нужда си определя сам така, както е по другите правила, общите правила. Така че, в това отношение това ни бяха съображенията и аргументите, и ние казахме, че по този начин се надяваме да се удовлетворят претенциите.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз бях против задължението да има помощна комисия, защото право, задължение и отговорност единствено и само на административния ръководител е допълнителното възнаграждение. /Ат. Дишева: Не е вярно./ Затова оставихме хипотезата „може“, факултативно, за да бъде той сигурен в оценката си, ако има нужда от помощ и т.н., но никой не може да го задължи този председател да се съобрази с оценката на помощната комисия, по никакъв начин. Той е в качеството на работодател, на практика, макар че не е в случая истински такъв. /Др. Кояджиков: Но за служителите е работодател./ За служителите е работодател, така че там пък изобщо никой не може да му каже каква оценка точно ще даде. По същия начин е решен въпросът с хипотезата принос и конкретен резултат в останалите съдилища, и между другото за конкретен резултат се извършва по абсолютно същия начин. Председателят, ако има 200 членове в колектива пише 200 отделни заповеди и ги мотивира за всеки един. Това е абсолютно същата хипотеза.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, искахте думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност, правомощието на административния ръководител е въведено в нашите правила. Иначе за

всичките възнаграждения отговорност носи Висшият съдебен съвет, така е по Закона за съдебната власт, но ние, образно казано, сме делегирали това наше правомощие на административните ръководители с правилата, които сме приели за допълнително възнаграждение. Толкова по правомощието на административните ръководители. Аз се аргументирах защо считам това за правилно. Но правя едно предложение при условията на евентуалност, не алтернативност, евентуалност, което ми подсказа г-жа Пашкунова. Ако не приемем в ал. 1 моето предложение да сложим и в ал. 8 „могат“. /Цв. Пашкунова: За да е еднакъв режимът./ Да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, предлагам ви първо да гласуваме предложението за изменение на чл. 4, ал. 1, като предложението е да се махне думата „могат“ от предложения текст. Който е „за“ това предложение гласува „за“.../Намесва се Ат. Дишева: „могат да“./ Да, да, това беше предложението, да отпадне. Всъщност да стане, че се подпомагат от помощни, да е императивно, а не да няма диспозитивна възможност за помощни комисии. Гласуваме за това предложение да отпадне от текста думата „могат“. Резултат? Седем гласа „против“, два гласа „за“. Така. Колеги, първо да гласуваме това, което предложихте първо, ли, колега Дишева, по чл. 4, ал. 8? /Ат. Дишева: Не, не, то отпадна, сега да стане „могат“ за ал. 8./ Така. Значи, продължаваме с предложението чл. 4, ал. 8, където да се добави „може да се подпомага от помощни комисии, които включват трима редовни“, да. Предложението в ал. 8 да бъде аналогично като в ал. 1 на чл. 4 - „може да бъде подпомаган“, тъй като става въпрос, че председателят на Върховния касационен съд е само един. Режим на гласуване. Режим на гласуване. Да, да бъде както чл. 4, ал. 1, да, това е вече негова преценка. Резултат? Девет гласа „за“, 0 гласа „против“. Колеги,

предлагам анблок гласуване на останалите текстове, по които няма възражения. /Кр. Шекерджиев: Аз ви предлагам изцяло правилата./ Да, точно така, анблок гласуваме всичко останало, включително и промените, които направихме в чл. 4, ал. 8 току-що. Да, приехме я с варианта, който Вие предложихте, колега Дишева, единодушно. Вече сме 10 в залата. Резултат? Десет гласа „за“, 0 „против“. Приети са правилата.

/след проведеното явно гласуване/

19. ОТНОСНО: Проект на Правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността на съдиите и съдебните служители в Специализирания наказателен съд и в Апелативния специализиран наказателен съд за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6 и чл. 345, ал. 5 от Закона за съдебната власт *(отложена с решение на Съдийската колегия по Протокол № 37/12.11.2019 г.)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

УТВЪРЖДАВА Правила за индивидуална оценка на резултатите от дейността на съдиите и съдебните служители в Специализирания наказателен съд и в Апелативния специализиран наказателен съд за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6 и чл. 345, ал. 5 от Закона за съдебната власт със следното допълнение в чл. 4, ал. 8: след думите *„председателя на Върховния касационен съд или оправомощен от него*

заместник" се поставя запетая и се добавя „който може да бъде подпомаган от помощна комисия".

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Допълнителната точка. Колегата Новански на разположение ли е? /Б. Новански: Да./ Колега Шекерджиев, виждам, че всички са си направили отвод, цялата комисия? /Чува се: Защо?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: По различни причини. Пет отвода имаме. Те са представени, молбите за отводи са представени към точката, на различни основания са. Мога да ви ги докладвам, но не виждам смисъл. /Намесва се Г. Чолаков: на Бургаския... и на Варненския апелативен са абсолютно еднакви отводите./ Ами, вижте, нали знаете, че отводът е лична преценка. /Г. Чолаков: Знам, разбира се. И няма какво да го коментираме./ Така или иначе това, което КАК предлага.../Г. Чолаков: Аз се замислям обаче защо се прави, като цяло?/ Ами? /Г. Чолаков: Никой не иска да участва в процедури./ Това, което КАК предлага е да бъдат в съответните диспозитиви, членовете, които са изтеглени като резервни, това са Елена Тахчиева Великова - съдия в Апелативен съд - София и проф. д.ю.н. Иван Русчев да станат от резервни да станат редовни членове на комисията, респективно да изберем още трима редовни членове на комисията, всички те трябва да бъдат съдии в апелативен съд и да изберем един резервен член, който да е съдия в апелативен съд и един резервен член, който да е хабилитиран преподавател по гражданско право. Става дума, разбира се, за специалисти по гражданско право, тъй като конкурсната комисия е за първоначално назначаване на длъжност „съдия" в Софийски градски съд, гражданска колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Пристъпваме към жребия.

/И.д. главен секретар извършва жребия под наблюдението на Боян Новански, който съобщава резултата: Първият е Станислав Георгиев - Апелативен съд-Пловдив, Цветко Лазаров - Апелативен съд-София, Алексей Иванов - Апелативен съд-София, Мария Анастасова Георгиева - Апелативен съд-София - резервен, и хабилитиран преподавател проф. д-р Павел Сарафов - Великотърновски университет./

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, след извършената процедура следва да гласуване като титулярен член колегата Елена Тахчиева - съдия в Апелативен съд-София и определените чрез жребий Станислав Георгиев - Апелативен съд-Пловдив, Цветко Лазаров - Апелативен съд-София и Алексей Иванов - Апелативен съд-София. Също така резервни членове Мария Георгиева - Апелативен съд-София и Павел Сарафов - Великотърновски университет. /Кр. Шекерджиев: И професор Русчев като редовен./ Да, да, изтървахме го колегата Русчев като редовен. Режим на гласуване, колеги. Резултат. Десет гласа „за“, 0 гласа „против“.

/след проведен жребий и проведеното явно гласуване/

20. ОТНОСНО: Проект на решение по заявления за отвод от редовни членове на конкурсната комисия по обявления, с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 32/08.10.2019 г., конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

20.1. ОПРЕДЕЛЯ Елена Савова Тахчиева - Великова - съдия в Апелативен съд - София, за редовен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Петя Иванова Петрова.

20.2. ОПРЕДЕЛЯ Станислав Петров Георгиев - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Апелативен съд-Пловдив, за редовен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Красимир Атанасов Машев.

20.3. ОПРЕДЕЛЯ Цветко Аспарухов Лазаров - съдия в Апелативен съд-София, за редовен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Ася Пламенова Събева.

20.4. ОПРЕДЕЛЯ Алексей Иванов Иванов - съдия в Апелативен съд-София, за редовен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Мария Кръстева Маринова-Зафирова.

20.5. ОПРЕДЕЛЯ проф. д.ю.н. Иван Русчев Русчев - хабилитиран преподавател по гражданско право в СУ „Св. Климент Охридски“, за редовен член на конкурсната комисия за първоначално

назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на проф. д.н. Екатерина Илиева Матеева-Стоянова.

20.6. ОПРЕДЕЛЯ Мария Анастасова Георгиева - съдия в Апелативен съд-София, за резервен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на Елена Савова Тахчиева-Великова.

20.7. ОПРЕДЕЛЯ проф.д-р Павел Атанасов Сарафов - хабилитиран преподавател по гражданско право във ВТУ „Св.св. Кирил и Методий“, за резервен член на конкурсната комисия за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в Софийски градски съд - гражданска колегия, на мястото на проф. д.ю.н. Иван Русчев Русчев.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Закривам заседанието на Съдийската колегия.

(Закриване на заседанието - 14.10 ч.)

Стенографи:

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

Зоя Костова

(Изготвен на 02.12.2019 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ